

HEBREW UNION COLLEGE - JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
NEW YORK SCHOOL

INSTRUCTIONS FROM AUTHOR TO LIBRARY FOR THESES

AUTHOR Melanie Aron

TITLE An Analysis of Tosefta Eduyot
in Relation to the Mishnah

TYPE OF THESIS: D.H.L. () Rabbinic (✓)

Master's ()

1. May circulate (✓)
2. Is restricted () for ____ years.

Note: The Library shall respect restrictions placed on theses for a period of no more than ten years.

I understand that the Library may make a photocopy of my thesis for security purposes.

3. The Library may sell photocopies of my thesis. yes no

March 26 1981
Date

Melanie Aron
Signature of Author

Library
Record

Microfilmed _____
Date

Signature of Library Staff Member

An Analysis of "Tosefta Eduyot"
in Relation to the Mishnah

Melanie Aron

Thesis Submitted in Partial Fulfillment of
Requirements for Ordination

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion
New York, N.Y.

Date: March, 1981

Referee: Professor Michael Chernick

TABLE OF CONTENTS	PAGE
Introduction.....	i
Chapter I: Tractate Eduyot.....	1
Chapter II: Various Theories Concerning the Tosefta.....	11
Chapter III: The Organization of Eduyot, Mishnah and Tosefta.	26
Chapter IV: The Relationship of the Tosefta to the Mishnah What It Teaches Us About the Tosefta.....	35
Chapter V: The Relationship of the Tosefta to the Mishnah... Its Meaning for Tractate Eduyot	57
Chapter VI: The Relationship of Eduyot to the Rest of the Mishnah and Tosefta.....	64
Chapter VII: Authorities in Eduyot.....	75
Chapter VIII: Topics in Eduyot.....	81
Chapter IX: Conclusions.....	88
Appendix: Text of Tosefta Eduyot with Mishnah Parallels.....	90
Bibliography.....	109

INTRODUCTION

Tractate Eduyot is unique in its organization and unusual relationship with other tracts of the Mishnah and Tosefta. It preserves a number of halachot of early authorities and includes a preponderance of materials related to ritual purity.

Tractate Eduyot can best be understood as a glimpse at a seam in the cloth of history. On the one hand its content is largely Pharisaic and its mode of organization pre-Mishnaic. On the other hand, the Mishnah of Eduyot and to a much greater extent the Tosefta, also show concern with specifically rabbinic issues, including the transmission and authority of tradition. Viewing the tractate as reflecting these two different viewpoints we can explain its seeming inconsistencies and show the roots of the two explanations of Eduyot, that found in the Tosefta and that found in the Talmud.

The Tosefta's explanation of Eduyot as an early collection of halachot is especially fitting for the Houses unit of Eduyot. This is a collection whose origins were probably not known to the authors of the Tosefta and therefore needed explanation. The concern of rabbinic figures at the time of the Tosefta's composition with the transmission of halachot is transformed into an explanation of Eduyot as an attempt to save old halachot from being forgotten.

The Talmud's explanation of Eduyot as a product of the period of the impeachment of Rabban Gamliel relates especially to the Testimonies unit, which includes testimonies of various relatively unknown authorities. In addition the prominence of Yavneh figures made it easy to set the tractate in a Yavnean milieu.

The Mishnah of Eduyot developed over time becoming a collection of various units with differing origins and tendance. The Tosefta of Eduyot is a later work familiar with at least part of what we currently have as Mishnah Eduyot.

I would like to thank Dr. Ben Zion Wacholder, of HUC/JIR in Cincinnati, who first interested me in Eduyot, and Dr. Michael Chernick, of HUC/JIR in New York, who supervised the research and writing of this thesis. Without their helpful advice I would have floundered at many points.

My parents, Janice and Bernard Aron, and my husband's parents, Esther and Mark Dine, took on the burden of wedding arrangements to allow me more time for my work. I appreciate their help and support. Finally, my husband Michael's encouragement and understanding was vitally important in the preservation of balance in my life these past few months.

CHAPTER I: TRACTATE EDUYOT

INTRODUCTION

Masechet Eduyot, the seventh tractate in Nezikin, the fourth division of the Mishnah, has long been recognized as exceptional. Unlike most other tractates it is not organized around one topic. Like Avot, it does not have gemara in either the Babylonian or Palestinian Talmud. The name of the tractate means testimonies, yet many of the pericopae in Eduyot are not testimonies. The enigma of Eduyot has been explained in various ways.

THE TOSEFTA'S VIEW

The earliest theory of the origins of Eduyot is found in the first pericope of Tosefta Eduyot:

משנכנסו חכמים בכרם ביבנה אמרו
עתידה שעה שיהא אדם מבקש דבר מדברי תורה
ואינו מוציא
מדברי סופרים ואינו מוציא
שנאמר לכן הנה ימים באים נאם יי
והשלחתי רעב לארץ
לא רעב ללחם ולא צמא למים
כי אם לשמע דבר יי
ונעו מים ועד ים ומצפון ועד מזרח
ישוטטו לבקש אח דבר יי ולא ימצאו
דבר יי זו נבואה
דבר יי זה הקץ
דבר יי שלא יהא דבר מדברי תורה דומה לחביריו
אמרו בתחיל מהלל ומשמאי

This aggadic introduction seems to suggest that Eduyot was composed during the Yavneh period out of fear that traditions would be lost to future generations, but it could be interpreted differently.¹

A parallel in the Sifre,² another tannaitic source, helps to explain what might have been meant by the phrase: יכר ה שלא יהא We find the following drash on the same

verse, Amos 8:12, discussed in Tosefta 1:1:

הרי הוא אומר ישוטטו לבקש דבר ה ולא ימצאו רבוחינו החירו שהולכים מעיר לעיר ומסדינה למדינה על שרץ שנוע בכר לידע אם תחילה הוא אם שניה. רבי שמעון בן יוחי אומר אם לומר שהחורה עתידה להשתכח מישראל והלא כבר נאמר כי לא תשכח מפי זרעו אלא איש פלוני אומר איש פלוני מחיר איש פלוני מסמא איש פלוני משהר ולא ימצאו דבר ברור.

Here the problem is more clearly defined. The coming generation will not be able to determine dvar adonai because they will find disputes within the tradition.³

The Bavli, Shabbat 138b-139a, quotes the opening of Tosefta Eduyot and explains that the type of decision people will be seeking will be one relating to the laws of purity. The Yerushalmi parallel, Sanhedrin 10:5:B, quotes only the material found in the Sifre and does not aid us in our understanding of the Tosefta passage.

¹ The difference between Albeck's and Epstein's theories of Eduyot hinges in part upon their different understanding of this opening pericope of Tosefta Eduyot.

² Sifre Deuteronomy, Ekev, Piska 48.

³ Cohen interprets this to mean that opposing views were transmitted anonymously at that time, but this is not evident from the text, in Boaz Cohen, Mishnah and Tosefta: A Comparative Study. (New York Jewish Theological Seminary 1935) p. 5.

Tosefta Sota 7:9-12 also voices concern with disputed halachot, and describes a gathering of the sages which some take as a prototype for the gathering implied in Tosefta Eduyot.⁴ It cites a drash of R. Elazar ben Azariah which ends by urging individuals 'to open their hearts and enter into them the words of those who declare unclean along with the words of those who declare clean.'⁵

The central theme of Eduyot does seem to be disputes. Each unit in both the Mishnah and Tosefta deals with a conflict either between an individual and the sages, or between individuals. As the Bavli noted, the majority of these disputed halachot are related to ritual purity. However, much of the material in Eduyot is from an Ushan rather than a Yavnean context, and so the Tosefta's explanation is not totally acceptable.

THE TALMUD'S VIEW

The Talmud also provides us with a theory of the origins of Eduyot. The authorities of the Talmud were aware that pericopae in Eduyot also appear elsewhere in the Mishnah and recognized Eduyot's exceptional character. The tractate was given the nickname bechirta, thought to be a pun on the word idit meaning select or choice.⁶

⁴ Jacob Nahum Epstein, Introduction to Tannaitic Literature: Mishnah, Tosefta, and Halakhic Midrashim, (Israel: Turim Press, 1957), p. 426.

⁵ Tosefta Sota 7:12.

⁶ Jewish Encyclopedia, 19 ed., s.v. "Eduyot" by Jacob Lauterbach, p. 466.

On several occasions Eduyot seems to be viewed as more authoritative than other tractates. For example, in Kiddushin 54B we find:

It is indeed Rabbi Judah's....but here we have an anonymous teaching (Maaser Sheni 4:6) whereas there we have two (Maaser Sheni 5:3 and Eduyot 4:5). But if an anonymous ruling was intentionally taught (to show that it is halachah) what does it matter whether there is one or two?

Said R. Nachman b. Isaac: The halachah is according to R. Meir since we learned his view in Bechirta.⁷

The origins of Eduyot were explained in Berachot 28a where we read:

A Tanna taught Eduyot was formulated on that day and there was no halachah about which any doubt existed in the Beth HaMidrash which was not fully elucidated.⁸

The story of this well known incident is found in Berachot 27a-28b. Rabban Gamliel was impeached by the sages for insulting R. Joshua, and R. Elazar ben Azariah was appointed in his place. The incident is dated about 90 C.E.

This view explains Eduyot's lack of any unified topic. It is a collection of issues about which there was some doubt until they were decided on the day that R. Gamliel was impeached. This view also explains the presence of halachot of otherwise unknown authorities in Eduyot:

On that day the doorkeeper was removed and permission was given to the disciples to enter. For Rabban Gamliel had issued a proclamation saying: No disciple whose character does not correspond to his exterior may enter the Beth HaMidrash. On that day many stools were added.....⁹

⁷ Soncino Talmud, Seder Nashim, Kiddushin, p. 276. I. Epstein (London: The Soncino Press, 1960),

⁸ Soncino Talmud, Seder Zeraim, Berachot, p. 166

⁹ Ibid, Berachot 28a.

PROBLEMS WITH THE TALMUD'S VIEW

Looking critically at the Talmud's view of Eduyot's origins, one can raise several objections. First, it is not clear that the Eduyot to which the Talmud refers is identical with our tractate. Second, there is some material in Eduyot which is clearly earlier than bo bayom and some which is clearly later. Yosi ben Yoezer, Hillel, Shammai, Hanayah Segan Kohanim and Akabiah ben Mehalallel lived before the Yavneh period. Rabbis Meir, Yehudah, Shimon, Yosi and Elazar lived after the Yavneh period and were not active at the time identified as bo bayom. In addition Mishnah Eduyot 8:3 states specifically that R. Gamliel was nasi at the time that Rabbis Joshua and Judah ben Baba testified. Finally there are a number of pericopae identified in the Mishnah as having been taught bo bayom which are not included in Eduyot. Specifically Mishnah Sota 5:2-5 and Mishnah Yadayim 4:1-4 are identified as having been taught bo bayom. Tosefta Shabbat 1:19 also begins bo bayom amru.¹⁰

TOSEFTA V. TALMUD

The Tosefta's explanation of tractate Eduyot is viewed by some as compatible with that of the Talmud. For example Cohen states that Tosefta Eduyot 1:1 is a "critique of the state of Jewish learning at this time (when R. Gamliel was deposed as

¹⁰ Epstein insists that bo bayom means merely "on the same day" and does not refer to any day in particular, in J.N. Epstein, Introduction to Tannaitic Literature, p. 424.

nasi).¹¹ Certainly disputes and their preservation in the oral tradition would be a concern of those at Yavneh at the time of R. Eliezer's famous dispute with the sages over the oven of aknai¹² and of R. Gamliel's impeachment. However, the Tosefta's introduction does not refer explicitly to those events. The one pericope in Mishnah Eduyot which refers explicitly to Yavneh, Mishnah Eduyot 2:4, opens שלשה דברים אמר רבי ישמעאל לפני חכמים בכרם and, does not refer to a protagonist of that period. In addition, with one exception,¹³ there is no concern in Mishnah Eduyot with establishing the halachah in disputed cases.

MODERN SCHOLARSHIP

Chanoch Albeck and Jacob Nahum Epstein are the best known modern scholars to deal extensively with Eduyot, and represent two ends of a spectrum. Jacob Neusner offers his views on Eduyot in a more cursory manner.

ALBECK

Chanoch Albeck's understanding of Eduyot is based on his perception of a profound difference between Eduyot and the rest of the tractates of the Mishnah, and upon his acceptance of Tosefta Eduyot 1:1 as historical. He holds that Eduyot, whose pericopae

¹¹ Boaz Cohen, Mishnah and Tosefta, p. 5.

¹² This dispute is mentioned in Mishnah Eduyot 8:7 and in Tosefta Eduyot 2:1. It is described in Baba Metzia 59b.

¹³ The exception is the "lamah mazkirin" sub unit which we will discuss in depth.

are bound together by external similarities such as the names of authorities, rather than by topic, represents the earliest stage of the Mishnah. Eduyot was a collection of halachot whose form made memorization easy.¹⁴ This collection was circulated among the schoolhouses. Later, when the Mishnah was ordered by content, editors took pericopae from Eduyot and placed them in other tractates according to their topic.

Albeck interprets the phrase natchil mi-Hillel u-mi-Shammai in Tosefta Eduyot 1:1 to mean that no ordering of halachic material had occurred previous to Eduyot:

Should you say that mishnayot were ordered before that time, there could arise no fear lest they search for div'ei Torah and not find them since the Mishnah would be set out before them.....Therefore at that time and not before they began to make the foundations of the ordering of the Mishnah.¹⁵

Albeck recognizes that some pericopae of Eduyot reflect material added by later authorities such as R. Yehudah and R. Yosi, but he insists that the body of Eduyot was early and was known to all the editors of mishnayot.¹⁶ In this he differs from Dinar who held that a more extensive Eduyot was subtracted from over the years, rather than added to.¹⁷ Though Albeck holds that most of the material found in Eduyot, that has a parallel

¹⁴ Chanoch Albeck, Mishnah. Seder Nezikin. (Jerusalem: Mosad Bialik, 1958), p. 275.

¹⁵ Ibid, p. 276.

¹⁶ Chanoch Albeck, Mishnah Seder Nezikin, p. 277.

¹⁷ Chanoch Albeck, Mavo La Mishnah, (Jerusalem: Mosad Bialik, 1958), p. 368.

in another tractate, is original to Eduyot, he does make certain exceptions. For example, he holds that Mishnah Eduyot 1:1 originated in Niddah and not vice versa. Albeck indentifies the core of Eduyot as Mishnah Eduyot 1:2-4, 7-8, 11-13, 2:1-2, 3: 1a, 2a, 3b, 7-12a, 4:1-5, 7a, 8-12.

EPSTEIN

J.N. Epstein disagrees with Albeck, especially in his interpretation of the phrase natchil mi-Hillel u-miShammai. He insists that it could not possibly mean that Eduyot is the first collection of halachot. Within Eduyot, Mishnah 7:2, there is a reference to a pre-existing mishnah rishonah.¹⁸ Epstein insists that there are many pericopae in the Mishnah older than Eduyot, for example Haggigah 1:2.¹⁹ The phrase natchil means merely that 'they will begin with a recounting of the halachot of Hillel and Shammai and then move on to other things.'²⁰

Epstein views Eduyot as the product of Akivah's disciples at Usha. He points to the existence of several different sources for Eduyot, including the mishnayot of R. Yehudah and R. Meir.²¹ He notes:

We see that we have here some double testimonies, some things which aren't testimonies at all, and some things which stop in the middle of a topic....different sources and different mishnahs are glaringly apparent therefore in the Mishnah.²²

¹⁸ J.N. Epstein, Introduction to Tannaitic Literature, p. 428.

¹⁹ Ibid, p. 429.

²⁰ Ibid, p. 428.

²¹ Ibid, p. 430-442.

²² Ibid, p. 440.

Epstein identifies four units: the Houses, the Testimonies; a Tannaitic collection of controversies among members of the same generation and assorted addenda from different collections of tannaim.²³

NEUSNER

Neusner is extremely critical of Albeck's methodology, especially his acceptance of Tosefta 1:1 as historical. However, he concludes that despite the methodology used, Albeck's basic conclusion, that Eduyot represents an earlier ordering than the rest of the Mishnah, may be right.²⁴ He notes:

I am inclined to think that prior to the time of "Our Holy Rabbi" Judah the Patriarch, materials were collected along the lines of a single authority's name or of a single formal pattern or of a single principle of law affecting diverse topics of law.²⁵

Neusner believes that much of the material in Eduyot is also early because of its topic, ritual purity.²⁶ In addition, he points out that Mishnah Eduyot 8:7 is among "the first allegations that someone has a tradition, formulated and transmitted orally in precisely the language in which the tradition is now repeated."²⁷ He dates the formulation of the many "House-forms" found in Eduyot to the generations of

²³ Ibid, p. 442.

²⁴ Jacob Neusner, The Modern Study of the Mishnah, (Leiden: E.J. Brill. 1973), p. 216.

²⁵ Jacob Neusner, Method and Meaning in Ancient Judaism (Missoula Montana: Scholars Press, 1979) p. 53.

²⁶ Jacob Neusner, The Idea of Purity in Ancient Judaism, (Leiden: E.J. Brill, 1973), p. 65.

²⁷ Jacob Neusner, Method and Meaning in Ancient Judaism, p. 63.

R. Yochanan Ben Zakai and R. Gamliel II:

My guess, as I said, is that the House-forms were first worked out when the parties were nearly equal in influence, but when the Shammaites still enjoyed a measure of power, so that they would persist in taking precedence. Further necessary conditions are, first, the need to bring the parties together and determine normative law, and second, the presence of an authority of sufficient stature to impose necessary compromises. These conditions can have been met only in one time and place and that is, at Yavneh in the time of Yochanan b. Zakai & Gamliel II.

However, in the dating of the redaction of Eduyot as a tractate, Neusner sides with Epstein, placing Eduyot in the Ushan period.²⁹

28 Jacob Neusner, The Rabbinic Traditions About the Pharisees Before 70. Part II The Houses, (Leiden: E.J. Brill, 1971), p. 4.

29 Jacob Neusner. Early Rabbinic Judaism. Historical Studies in Religion, Literature and Art, (Leiden: E.J. Brill, 1975), p. 130-131.

CHAPTER II VARIOUS THEORIES CONCERNING THE TOSEFTA

INTRODUCTION

Questions about the authorship and function of the Tosefta have concerned scholars since the beginning of the modern period when traditional answers to these questions were found wanting.

The traditional view has been that the Tosefta and Mishnah are parallel works of two of R. Akivah's students, R. Nechemya and R. Meir. The Tosefta was later edited by either R. Hiyya or R. Hoshiah and was known to the Amoraim. This view was based on various discussions of the Tosefta in the Talmud.

Rabbi Yochanan's statement in Sanhedrin 86a was interpreted to indicate that R. Nechemya was responsible for the collection that formed the basis of our Tosefta:

The author of an anonymous mishnah is R. Meir, of an anonymous Tosefta is R. Nechemyah, of an anonymous Sifra is R. Judah, and of an anonymous Sifre is R. Shimon, and all are taught according to the view of R. Akivah.¹

R. Hiyya and R. Hoshiah were considered the final editors of the Tosefta based on R. Zera's remark in Hullin 141a:

Have I not told you that every beraitha that was not taught in the school of R. Hiyya and R. Hoshiah is not authentic and you should not put it forward as a refutation in the Beth HaMidrash.²

¹ Sanhedrin 86a in Soncino Talmud, Nezikin VI, Sanhedrin II, p. 566.

² Hullin 141a in Soncino Talmud Kodashim IV, Hullin II p. 818.

The Tosefta was considered known to the Amoraim because of its mention in the Talmud. It is listed along with halachah, Sifra and Sifre, as an area of study in Megillah 28b, Shevuot 41b, and Kiddushin 49b. In Yoma 70a there is a reference to a teaching of R. Akivah's having been taught in the Tosefta, and Yerushalmi Peah Chapter II Halachah 4 discussed whether halachot presented in the Tosefta are binding.

As we shall see, the traditional view does not deal with various issues:

1. Is the Tosefta referred to in the Talmud our Tosefta?
2. Why is there so little correspondance between the Tosefta and the beraitot found in the Bavli and Yerushalmi?
3. Why are topics sometimes discussed in a different order in the Tosefta and Mishnah?

MEDIEVAL MODIFICATIONS

Rav Sherira Gaon deals with the authorship and role of the Tosefta in his well known Epistle of 987. Basically he accepts the view of the Talmud, while stressing the essential harmony of the tradition and its continuous development. For him, the difference between the two works is explained by their goals. The Mishnah aimed at developing halachah as briefly as possible, while the Tosefta, since it was intended as a supplement, attempted to preserve various arguments and commentaries.³

³ Iggeret Rav Sheira Gaon, Levin.

One could criticize Sherira because his theory fails to explain why the Talmud, Bavli and Yerushalmi, often seems unaware of our Tosefta. This criticism suggests the possibility that our Tosefta is not the same as the Tosefta referred to by Sherira. Indeed, our Tosefta in no way conforms to the description of Ilfa:

If anyone should ask me about a matter in the Mishnah of R. Hiyya and R. Hoshiah and I shall not be able to explain it out of the Mishnah (of Rabbi) I will cast myself from a ship's mast and drown.⁴

Menachem Meiri in his Beit HaBechira basically shares Sherira's view. However, he goes further in recognizing the issue of the beraitot in the Talmud, and teaches in his introduction to Avot, that our Tosefta is made up of the beraitot of R. Hiyya and R. Hoshiah, while the Talmud's Tosefta is made up of Bar Kappara's beraitot.⁵

Sherira, Meiri and Rambam accept R. Nechemyah's role in the collection of Tosefta material despite the fact that only one anonymous statement in the Tosefta can be shown to be in accordance with a teaching of R. Nechemyah,⁶ while in many cases R. Nechemyah disagrees with the stamma of the Tosefta.⁷

⁴ Commentary to Ta'anit 21a.

⁵ Chanach Albeck, Studies in the Beraitah and Tosefta and Their Relationship to the Talmud. (Jerusalem: Mossad Ha-Rav Kook, 1969), p. 64.

⁶ T. Sanhedrin 13:8, M. Sanhedrin 10:3.

⁷ Boaz Cohen, Mishnah and Tosefta, p. 38.

MODERN SCHOLARSHIP

The beginning of critical scholarship in the nineteenth century created new interest in the study of the Tosefta. A variety of views have been presented over the last 150 years. Among the many theories proposed, four basic types can be identified: modified traditional theories of the Tosefta as a late Tannaitic work, theories of the Tosefta as late Amoraic, Zuckermann's theory of the Tosefta as the "true" Mishnah and finally, theories which see the Tosefta as a collection of glosses rather than as a commentary.

MODIFIED TRADITIONAL VIEWS

A variety of scholars, including Frankel, Schwartz, Brüll, Lauterbach, Epstein and Neusner, have argued for a modified traditional view which accepts a basic orientation towards the Tosefta as a tannaitic supplement.

Zachariah Frankel, in his book Darkhe ha Mishnah published in 1859, accepts the traditional view of the authorship of the Tosefta and of its function. He presents examples of cases where the Tosefta compliments the Mishnah by providing additional halachot or by giving the background of disputes and decisions.⁸ The basis of the Tosefta, according to Frankel, can be traced back to R. Akivah's two collections of halachot. R. Meir continued R. Akivah's work on one collection which preserved halachot in a concise form that was easy to memorize; while R. Nechemyah

⁸ Zachariah Frankel, Darkha HaMishnah (Tel Aviv: Sina', 1959) p.322-323.

collected materials in a more fluid form.⁹ Rabbi Judah HaNasi's editing of R. Meir's work to create our Mishnah was paralleled by R. Hiyya and R. Hoshiah's editing of R. Nechemyah's work to create the Tosefta.¹⁰

Adolf Schwartz, a student of Frankel, defended the traditional view against the attacks of Dunner and Zuckermandel. Against Dunner he argued that if the Tosefta was so late, why were not more of the baraitot of the Talmud included. How could it be that Tannaitic material was lost and then found? Against Zuckermandel he argued that there was no evidence that the Yerushalmi was based on the Tosefta rather than the Mishnah.

Through comparative studies of the Mishnah and Tosefta, Schwartz concluded that the Tosefta used the Mishnah as its model, and that therefore questions about the original order of the Tosefta should be resolved in favor of the Mishnah.¹¹ His conclusion was that the Tosefta was contemporary with the Mishnah and was meant to be an explanation of it. The Tosefta appended discussion that preceded a decision, or provided the names of authorities for anonymous halachot, and thus could be considered a supplement.¹²

Nehemiah Brüll accepted the traditional view that both the Mishnah and Tosefta originated from Akivah's school. Brüll

⁹ Ibid, p. 324.

¹⁰ Ibid, p. 325.

¹¹ Henry Malter "A Talmudic Problem and Proposed Solutions", Jewish Quarterly Review 2 (1911-1912),

¹² Herman L. Strack, Introduction to the Talmud and Midrash, (Philadelphia: Jewish Publication Society, 1945) p. 76.

based this conclusion on the fact that the Mishnah and the Tosefta both have the same structure. Brüll differs with Schwartz on the question of the original order of halachot in cases where the Mishnah and Tosefta differ. While Schwartz argued that the Tosefta should be ordered according to the Mishnah, Brüll argued that the Mishnah should be reordered according to the Tosefta.¹³ His conviction that the Yerushalmi used the Tosefta as a source of beraitot served as the basis for his view that the Tosefta was preserved in Palestine and the Mishnah in Babylonia. Since the Palestinian community was closer in place and outlook to the author of these tannaitic texts, the Tosefta preserves the original sequence. Jacob Lauterbach, author of the J.E.'s article on the Tosefta, also displayed dependence on the views of the Talmud and of Sherira. He agreed that the Tosefta was an expansion of the Mishnah which stemmed from R. Akivah via R. Nechemyah. The difference between the Mishnah and Tosefta is explained by R. Meir's having used the "method of condensation", while R. Nechemyah used the "causuistic method."¹⁴

Lauterbach questioned whether R. Hiyya was responsible for the final redaction of the Tosefta, since it includes material from R. Hoshiah and Bar Kappara as well. In that he leans on the view of Frankel. Michael Higger deals specifically with

¹³ Henry Malter, "A Talmudic Problem and Proposed Solutions", p. 79-80.

¹⁴ Jewish Encyclopedia, s.v. "Eduyot" by Jacob Lauterbach, p. 208.

the question of whether it was R. Hiyya or R. Hoshiah who was responsible for the redaction of the Tosefta. He noted that the Yerushalmi believed that R. Hoshiah was the editor of the Tosefta and points to two passages where anonymous beraitot are assumed to have been authored by R. Hoshiah.¹⁵

Though J.N. Epstein also saw the Tosefta as a late Tannaitic work, he differed somewhat from the traditional view. He held that there was an early Tosefta which corresponded to the early version of the Mishnah of R. Akivah. It was this early Tosefta which was a source of beraitot for the Bavli.¹⁶ Our Tosefta used this early Tosefta of R. Nechemyah, but also added materials to make it agree with R. Judah HaNasi's Mishnah. It included some halachot of late tannaim, and mishnayot from the mishnahs of Bar Kapparah, Chiyah and Hoshiah as well.¹⁷ It is this later Tosefta which is the source of the beraitot in the Yerushalmi.¹⁸ Benjamin de Vries similarly concluded that several Toseftas existed in the late Tannaitic/early Amoraic period and that these were then redacted into one.¹⁹

¹⁵ Michael Higger, "A Yerushalmi View of the Authorship of the Tosefta", American Academy for Jewish Research Proceedings (1941), p. 44, 46.

¹⁶ J.N. Epstein, Introduction to Tannaitic Literature, p. 242.

¹⁷ Ibid. p. 243.

¹⁸ Ibid, p. 249.

¹⁹ Benjamin de Vries, "The Problem of the Relationship of the Two Talmuds to the Tosefta Tarbitz 28 (January 1959).

Jacob Neusner argued that the Mishnah and Tosefta are complimentary literary units reflecting the same period.²⁰ He stressed that the Tosefta would be incomprehensible without the Mishnah.²¹ In addition Neusner stated that "pericopae of the Tosefta commonly form the foundation of the treatment in the Yerushalmi and Bavli."²² He differed from others who followed the traditional view however in stating that the Tosefta was not edited until the fourth century. Finally Boaz Cohen offered his own explanation of the Tosefta:

The Tosefta is a compilation gathered from various sources of different dates, but did not exist in collected form before taken in hand by the Beit Rabbi.²³

Cohen insisted that it was due to the lack of prestige of its authors that the Tosefta was not well known to the Amoraim.²⁴

TOSEFTA AS LATE AMORAIC

Dunner, Weiss and Albeck all agree that our Tosefta was unknown to the Talmuds and therefore that its redaction must be late Amoraic.

Joseph Tzevi Halevi Dunner, chief rabbi of Amsterdam in the late nineteenth century, first compared the Tosefta and the beraitot

20 Jacob Neusner, Method and Meaning in Ancient Judaism p. 3 .

21 Jacob Neusner, Introduction to Tosefta Toharot, p. ix.

22 Ibid, p. x.

23 Boaz Cohen, Mishnah and Tosefta, p.vi.

24 Boaz Cohen, Mishnah and Tosefta, p. viii.

in the two Talmuds and reached the conclusion that our Tosefta was unknown to the Amoraim. He held that the Tosefta was compiled around the year 600 C.E. out of pre-existing Tannaitic materials, including, (but not exclusively) the beraitot found in the Talmud.²⁵ He did not attempt to answer the questions of why this tannaitic material was not known during the amoraic period, or how it was rediscovered around the year 600.

I.H. Weiss, in his book, Dor Dor VeDorshav, attempted to deal with some of the unresolved questions about the relationship of the Tosefta to the beraitot. He began by pointing out that the term Tosefta used in the Talmuds does not refer to our Tosefta, but to individual collections of mishnayot not included in the Mishnah.²⁶ A number of these Toseftas were collected by R. Nechemya and thus became available to the amoraim.²⁷ Our Tosefta includes not only these early excluded mishnayot, but also explanations of late halachot statements by amoraim and some halachot which assume knowledge of the Gemarra (both Bavli and Yerushalmi).²⁸ ²⁹ Therefore, Weiss concluded, the author of the Tosefta was an amora who lived much later than either R. Hiyya or R. Hoshiah.³⁰ By examining the language of the Tosefta, Weiss concluded that its author was a Palestinian Amora who lived in

²⁵ Henry Malter, "A Talmudic Problem and Proposed Solutions", p. 78.

²⁶ Isaac Hirsch Weiss, Dor Dor Ve Dorshav (Jerusalem:Ziv) p. 193.

²⁷ Ibid. 194.

²⁸ Ibid. 199.

²⁹ Ibid. 195-196.

³⁰ Ibid. 197.

Babylonia.³¹ For Weiss, this explains why sometimes the Tosefta seems closer to the beraitot found in the Yerushalmi and sometimes closer to those in the Bavli.³²

Chanoch Albeck also examined the relationship between the Tosefta and the beraitot and concluded that the Amoraim of the Talmud were unaware of the Tosefta. Based on that conclusion he insisted like Weiss, that the editor of the Tosefta was neither R. Hiyya or R. Hoshiah, but rather someone who lived at the conclusion of the Amoraic period.³³ Unlike Weiss however he does not provide any further information about that individual.

Albeck notes that the Talmud could not have known the Tosefta since it deals extensively with issues which could have been cleared up by recourse to the Tosefta.³⁴ In addition some beraitot are quoted so differently in the Talmud, that one is forced to say that they have a different source than the Tosefta.³⁵ Albeck does concede that the Tosefta is more similar to the beraitot of the Yerushalmi than the Bavli and thus that it is likely that the Tosefta originated in Palestine.³⁶

Ben Zion Wacholder also contended that our Tosefta is late, including both tannaitic material excluded from the Mishnah, the original Tosefta, and some beraitot taken from the Talmud.³⁷

³¹ I.H. Weiss, Dor Dor Ve Dorshav, p. 197.

³² Ibid 199.

³³ Chanoch Albeck Studies in the Beraitot and Tosefta, p. 87.

³⁴ Ibid p. 90.

³⁵ Ibid p. 93.

³⁶ Ibid p. 137.

THE TOSEFTA AS THE "TRUE" MISHNAH

M.S. Zuckerman completely rejected the conventional understanding of the Tosefta. Instead of viewing it as a commentary on the Mishnah, he concluded that the Mishnah was a reduced version of the Tosefta. He insisted that our Tosefta was originally the Palestinian Mishnah. This Palestinian Mishnah was later revised by the Babylonians, creating our Mishnah. Later the Babylonians affixed their Mishnah to the Jerusalem Talmud, turning the Palestinian Mishnah into what we currently call the Tosefta.³⁸ Zuckerman held that this thesis explained why there are more similarities between the beraitot of the Yerushalmi and the Tosefta, and why the Tosefta and Mishnah vary greatly at times.

Zuckerman's theory was not accepted and he was accused of being a reformer trying to undermine the authority of the halakhah by declaring its basis, the Mishnah, inauthentic.³⁹ He devoted his life to attempting to prove his thesis in many publications. In the course of his life's work he also produced a critical edition of the Tosefta still used today.

Critics of Zuckerman's theory have pointed out that the Tosefta could not be a work independent of the Mishnah because in many cases the Tosefta is incomprehensible without

³⁷ Ben Zion Wacholder, "The Date of the Mekhilta of Rabbi Ishmael", Hebrew Union College Annual 39 (1968), p. 140.

³⁸ Henry Malter, "A Talmudic Problem and Proposed Solutions", p. 81.

³⁹ Ibid, p. 86.

the Mishnah.⁴⁰ Furthermore, if the Mishnah was redacted in Babylonia, how shall the absence of gemara to Zeraim and Tohorot be explained?⁴¹ Others point out that the Yerushalmi very clearly deals with the Mishnah text, and thus presupposes our Mishnah. Finally, while some beraitot in the Tosefta correspond to beraitot in the Yerushalmi, others do not. In addition some of the Tosefta beraitot agree with the Bavli beraitot. There is also evidence that some of our Tosefta was not known to the Yerushalmi.⁴²

THE TOSEFTA AS A COLLECTION OF GLOSSES

Finally there are a few scholars who hold that the Tosefta did not originate as a supplement or commentary, but rather as glosses on the Mishnah text. This theory helps explain how tannaitic material could be preserved throughout the amoraic period and yet not be generally known. Spanier offered this theory as an alternative in 1936. He insisted that the Tosefta grew out of glosses.⁴³

Alexander Guttman sees the Tosefta as independent tannaitic or early amoraic glosses. He dated these before the year 300, based on references to Avot in the Talmuds.⁴⁴ He

⁴⁰ Ibid, p. 83.

⁴¹ Boaz Cohen, Mishnah and Tosefta, p. 45.

⁴² Ibid, p. 46.

⁴³ Peter Haas "Tosefta Eduyot-An Annotated Translation" (M.A.H.L. Thesis, HUC/JIR 1974) p. 34.

⁴⁴ Alexander Guttman, "Tractate Avot, Its Place in Rabbinic Literature," Jewish Quarterly Review, 41 (1950-51), p. 188.

concludes that the Tosefta was a stage after the Mishnah, but not along the path to the Gemara. Noting that the Tosefta is Tannaitic material, he calls a post-Amoraic dating of the Tosefta absurd.⁴⁵

TOSEFTA EDUYOT IN RELATION TO THESE THEORIES

There is nothing in Tosefta Eduyot which contradicts the Traditional view. As we shall see, the Tosefta often provides commentary and supplementary material. All the authorities mentioned in Tosefta Eduyot are Tannaitic, many from R. Akivah's school. R. Nechemya is mentioned in Mishnah Eduyot 8:5 but not in the Tosefta. An early Amoraic readaction seems likely as a number of fifth generation Tannaim appear.

Tosefta Eduyot does not support the late Amoraic view of the Tosefta. Six of the eleven pericopae which are unique to Tosefta Eduyot, not found in either Mishnah Eduyot or elsewhere in the Mishnah or Tosefta, are found in the Talmud, but the other five are not. In some of the cases where material unique to Tosefta Eduyot is found in the Talmud, the wording is so different as to make it doubtful that the Tosefta culled its material from the Talmud. For example, there are differences of substance as well as language between Tosefta Eduyot 1:5 and Avodah Zarah 7A.

⁴⁵ Ibid., p. 189.

Tosefta Eduyot 1:5

נישאל לחכם אחד וסימא לו
לא ישאל לחכם אחר

נישאל לחכם ויטהר לו
לא ישאל לחכם אחר
היו שנים אחד אוסר ואחד מתיר
אחד מטמא ואחד מטהר

אם יש חכם אחר נשאלין לו
ואם לאו הן לכין אחר המחמיר

רבי יהושע בן קרחה אומר
דבר מדברי תורה הולכין אחר המחמיר
מדברי סופרין הולכין אחר המיקל

Bavli Avodah Zarah 7A

חנו רבנן
הנשאל לחכם וסימא
לא ישאל לחכם ויטהר
לחכם ואסר
לא ישאל לחכם ויטהר

היו שנים אחד מטמא ואחד מטהר
אחד אוסר ואחד מתיר
אם היה אחד מהם גדול מחבירו
בחכמה ובמנין
הלך אחרי

ואם לאו הלך אחר המחמיר

רבי יהושע בן קרחה אומר
בשל תורה הלך אחר המחמיר
בשל סופרים הלך אחר המיקל

אמר רבי יוסף
הלכנה כרבי יהושע בן קרחה

With regard to Zuckerman, as there is no gemarra to Eduyot in either the Bavli or Yerushalmi, it is impossible to assess whether the Yerushalmi is built on the Tosefta while the Bavli is built on the Mishnah.

In terms of beraitot we find cases where the language of the Tosefta and the Yerushalmi is similar, but these cases also exist for the Bavli. Yerushalmi Nazir 15 is almost identical to Tosefta Eduyot 2:4b.

Yerushalmi Nazir 15

חני רבי ישמעאל
בר רבי יוחנן בן ברוקה
לא נחלקו
על מי שהיו
שתי כתי עדים מעידות אותו
שיחא נזיר בקל שבהן
על מה נחלקו
על שני עדים
שבית שמאי אומרים
נחלקה עדות ואין נזירות
ובית הלל אומרים
יש בכלל חמש שנים
שיחא נזיר שנים

Tosefta Eduyot 2:4b

אמר רבי ישמעאל
חנו של רבי יוחנן בן ברוקה
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל
על מי שהיו לו
שתי כתי עדים מעידות לו
שהוא נזיר כקטנה שבהן
על מה נחלקו
שבית שמאי אומרים
נחלקה עדות ואין כן נזירות
בית הלל אומרים
יש בכלל חמש שנים
שיחא נזיר שנים

However Bavli Eruvin 83A is similarly almost identical with
Tosefta Eduyot 1:16b, which has no parallel in Mishnah Eduyot.

Bavli Eruvin 83A

חניא רבי נחן
ורבי דוסא אמרו
כביצא שאמרו כמוה וכקליפתה
וחכמים אומרים
חוץ מקליפתה

Eduyot 1:16

רבי נחן אומר
רבי דוסא אומר
כביצא אוכלין כמוה וכקליפתה
וחכמים אומרים
כמוה בלא קליפתה

There is also a case where the Yerushalmi seems to build on
material found in Tosefta Eduyot solving an inconsistency in the text.

Yerushalmi Yebamot 9

חניא

כל הרוצה להחמיר על עצמו
לנהוג כחומרי בש וכחומרי בה
על זה נאמר
והכסיל בחשך הולך
כקולי אילו ואילו
נקרא רשע
אלא או כדברי בש
כקוליהם וכחומריהם
או כדברי בית הלל
כקוליהם וכחומריהם

הוא דחימר עד שלא יצאח בה קול
אבל משיצאח בה קול
לעולם הלכה כדברי בית הלל
וכל העובר על דברי בית הלל חייב מיתה
וכל העובר על דברי בית הלל חייב מיתה
חני יצאח בה קול ואמרה
אילו ואילו דברי אלהים חיים הם
אבל הלכה כבית הלל לעולם
באיכא יצאח בה קול
רב ביבי בשם רבי יוחנן אמר
ביבנה יצאח בה קול

Tosefta 2:3

לעולם הלכה כדברי בית הלל
והרוצה להחמיר על עצמו
לנהוג כחומרי בש וכחומרי בה
על זה נאמר
והכסיל בחשך הולך
החופס קולי בש וקולי בה
רשע
אלא או כדברי בש
כקוליהון וכחומריהון
או כדברי בה
כקוליהון וכחומריהון

More importantly we shall see that it is impossible to view
Tosefta Eduyot as the basis of Mishnah Eduyot.

It is possible that parts of Tosefta Eduyot were originally
glosses. To a great extent Tosefta Eduyot consists of short
comments on the Mishnah. As it is currently preserved, the entire
pericope of the Mishnah is usually duplicated in the Tosefta
when a short comment is added. It is possible that originally
this material was in the form of glosses.

CHAPTER III THE ORGANIZATION OF EDUYOT, MISHNAH AND TOSEFTA

MISHNAH EDUYOT

As we already mentioned tractate Eduyot is not organized by topic. No one topic is pursued at length and related topics are frequently not grouped together. For example the discussion of Temple practice found in Eduyot is scattered throughout the tractate.¹ Note also that the fourteen halachot of R. Dosa presented in Mishnah Eduyot 3:1-6 are not organized by topic. Matters relating to contact with impurity, tithing, and agricultural laws are mixed together.

In Eduyot, a single pericope may refer to many different issues² and conversely the same topic can be raised in more than one pericope with no attempt to relate the different discussions. For example, the issue of whether a woman can marry on the testimony of one witness is discussed in Mishnah Eduyot 6:1 and then independently in Mishnah Eduyot 8:5.³

¹ Discussion of Temple practice is found in Mishnah Eduyot 2:1, 2,4:10, 6:1, 7:1,6, 8:1, 3,6. Agricultural rules are discussed in Mishnah Eduyot 2:4,4:3-5,5:1-2 and marriage related halachot in Mishnah Eduyot 1:12,13,4:7-10,6:1,8:5.

² Cases where one pericope contains several unrelated halachot include Mishnah Eduyot 2:4-8,3:2,5:1-3,6:1,7:9,8:2,8:4.

³ The question of women of disputed status eating Terumah is discussed in Mishnah Eduyot 3:6 and 8:2. The measure of water for the mikvah is discussed in Mishnah Eduyot 1:3 and 5:2 and the measure of dough for the Hallah offering in Mishnah Eduyot 1:2 and 5:2. The oven of aknai is discussed in Mishnah Eduyot 2:8 and 7:7.

Mishnah Eduyot is not organized chronologically either. First generation authorities are discussed in chapters two, three and five. Yosi ben Yoezer, the earliest figure to appear in Eduyot, is mentioned in Mishnah Eduyot 8:4. Halachot of Akivah and Ishmael appear in chapter two, while those of Eliezer and Joshua are concentrated in chapters six, seven and eight. Comments by fourth generation authorities are interspersed throughout the masechet.

Since Eduyot is organized neither topically nor chronologically, it is necessary to look for another type of schema, namely an arrangement by forms. Units in Eduyot can be identified on the basis of the external characteristics of the halachot and the use of certain formulae. These units will differ significantly in terms of their relationship to Tosefta Eduyot, and to other Mishnah and Tosefta materials. In addition, the units will be shown to be internally consistent in terms of authorities cited and topics discussed.

The following chart will identify the forms used by the five major units in Eduyot: the Houses, the Testimonies, the Opposition to the Sages, Akivah/Ishmael, and the Leniencies.

UNIT	SUBUNIT	FORM	INTRODUCTION
THE HOUSES Mishnah 1:1-14	SHAMMAI v. HILLEL v. THE SAGES Mishnah 1:1-3	שמאי אומר... הלל אומר... וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא...	
	<u>LAMAH MAZKIRIN</u> Mishnah 1:4-6	ולמה מזכירין....	
	THE HOUSE OF HILLEL v. THE HOUSE OF SHAMMAI v. SHAMMAI Mishnah 1:7-11	בית שמאי אומרים... בית הלל אומרים... שמאי אומר....	
	THE HOUSE OF HILLEL TEACHING ACCORDING TO THE HOUSE OF SHAMMAI Mishnah 1:12-14	בית שמאי אומרים... ובית הלל אומרים... אמרו להם בית שמאי... אמרו להם בית הלל... אמרו להם בית שמאי... חזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי.	אלו דברים חזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי

- 4 This pure form is found in Mishnah 1:1,2a. Mishnah 1:2b includes an editorial note, and Mishnah 1:3 includes the recounting of an incident within the form. We will see that Mishnah 1:2 and 1:3 differ significantly from Mishnah 1:1 and really form the introduction to the second subunit.
- 5 Mishnah 1:4 and Mishnah 1:5 are anonymous. Mishnah 1:6 is in the name of R. Judah.
- 6 Mishnah 1:7 is the example of the pure form. Mishnah 1:8 and 1:10 include additional short statements from other third and fourth generation authorities. Mishnah 1:9 makes no mention of Shammai. Mishnah 1:11 repeats the pattern twice. We will see that Mishnah 1:7 differs in its origins from Mishnah 1:8-11.
- 7 This form is found in Mishnah 1:12b. It is abbreviated somewhat in Mishnah 1:12a and 1:13, and expanded slightly in Mishnah 1:14.

UNIT	SUBUNIT	FORM
TESTIMONIES ⁸ Mishnah 2:1,3, 5:6,6:1-2,7:1-9 8:1-5	<u>NAMES FIRST</u> HANANYAH SEGAN KOHANIM Mishnah 2:1-3 ⁹ AKABYAH BEN MEHALALEL Mishnah 5:6 ¹⁰ YEHUDAH BEN BABA Mishnah 6:1 <u>VERB FIRST</u> R. JOSHUA AND R. PELONI v. R. ELIEZER Mishnah 6:2,7:1,5-7 ¹¹ <u>RELATIVE UNKNOWNNS</u> Mishnah 7:2-4,8,9, 8:1-5 12	 וְ חַנְנִיָּה סֵגָן כַּהֲנִים הָעֵיד אַרְבַּע דְּבָרִים עֲקִבְיָה בֶן מֵהִלְלָאֵל הָעֵיד אַרְבַּע דְּבָרִים רַי הוּדָה בֶן בָּבָא הָעֵיד חֲמֵשָׁה דְּבָרִים הָעֵיד רַבִּי יְהוֹשֻעַ וְרַבִּי פְלוֹנִי עַל שְׂרָבִי אֲלִיעֶזֶר אֹמֵר הָעֵיד רַ פְּלוֹנִי שְׂ.....

- ⁸ The verb he'id occurs in this form in only three pericopae of the Mishnah which do not have Eduyot parallels. They are Mishnah Eruvim 3:4, Mishnah Shekalim 1:4 and Mishnah Mikvaot 7:1. The Shekalim passage refers to R. Yochanan ben Zakkai of Yavneh and the Eruvim passage mentions a relatively unknown authority.
- ⁹ Mishnah 2:2 is not included in this unit because it uses the verb amar and not he'id and because the statement in Mishnah Eduyot 2:1 says that R. Hanayah Segan Kohanim testified four things, there are three things in Mishnah Eduyot 2:1 and 1 thing in Mishnah Eduyot 2:3.
- ¹⁰ Mishnah 5:7 is not really part of this unit because it is so different in form and topic. We will discuss it later.
- ¹¹ Mishnah 6:3 used the verb amar and an argument form which we will discuss later.
- ¹² Mishnah 8:6-7 both use the verb amar and form a coda for the tractate. They are not really part of this unit.

UNIT	SUBUNIT	FORM
OPPOSITION TO THE SAGES Mishnah 3:1-12	R. DOSA B. HYRCANOS Mishnah 3:1-6	רבי דוסא בן הרכינוס משהר וחכמים מטמאין
	INDIVIDUALS AT YAVNEH Mishnah 3:7-12 דברים רבי פלוני מטמא וחכמים מטהרין
AKIVAH/ISHMAEL Mishnah 2:4-10	THREE THINGS Mishnah 2:4-8	(א) שלשה דברים אמר רבי פלוני
	AKIVAN AGGADAH Mishnah 2:9-10	(ב) שלשה דברים אמרו לפני רבי פלוני

- 13 The pure form is found in Mishnah 3:1,5. Mishnah 3:2,3,4,6, use R. Dosa rather than R. Dosa b. Hyrcanos, and oppositions other than metaheir/metamei. For example in Mishnah 3:3 we find mateir/osrin. In vechachamin Omrim Mishnah 3:2,4,6 not-x. the form is x divrei R. Dosa.
- 14 The pure form is found in Mishnah 3:8,9 Mishnah 3:7 uses the word sefeikot rather than devarim. In Mishnah 3:12 the pair of opposites used is mateir/osrin. Mishnah 3:10-11 are somewhat different. In 3:10 we find three things in which R. Gamliel followed the strict ruling of Beit Shammai (understood: and differed from the Sages) and in 3:11 we find three cases where R. Gamliel ruled more leniently than the Sages. As we will discuss later, Mishnah 3:8-9 are found together in Kellim, and 3:10-11 are found together in Betzah.
- 15 This is found in Mishnah 2:5-6 and Mishnah 2:7-8. Mishnah 2:4 uses just the (a) form.

UNIT	SUBUNIT	FORM (CASE)	INTRODUCTION
LENIENCIES Mishnah 4:1-12, 5:1-5	ANONYMOUS LENIENCIES Mishnah 4:1-2	... בית שמאי אומרים.(a) ... בית הלל אומרים. דברי בית שמאי ... זכיה הלל אומרים.(b)	אלו דברים מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל
	FOURTH GENERATION LENIENCIES Mishnah 5:1-5	רבי פלוני אומר דברים מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל	

- 16 This form is used in Mishnah 4:1b,2c,3b,4,5a,6a,b,c,7c,9,10a,11a,b,12.
- 17 This form is found in Mishnah 4:1c,3a,5b,7a,b. Other variants use specific pairs of opposites. In Mishnah 4:8a we find mateirin/osrin, in Mishnah 4:8c machshirin/poslin, and in Mishnah 4:10b,c,d we find mechaivin/potrin.
- 18 Within the pericopae in the Fourth Generation Statement of Leniencies subunit the same forms are used as in the Anonymous subunit. The (a) form is found in Mishnah 5:1f,5:2c,f5:4, and the (b) form in Mishnah 5:1e, 5:2a,b,e, and 5:3a. Mishnah 5:1a,b,5:2d and 5:3c use pairs of opposites.

TOSEFTA EDUYOT

On the whole Tosefta Eduyot corresponds to the framework found in the Mishnah. All but six of its pericopae are at least partial linguistic parallels of material found in the Mishnah, and even these six non-linguistically parallel pericopae are related to the Mishnah in form and/or content.¹⁹

The same forms which we identified in the Mishnah can be found in the Tosefta. In addition, the major units we identified can also be found. Since the Tosefta is shorter than the Mishnah of Eduyot, just 32 pericopae in three chapters as opposed to 74 pericopae in 8 chapters, some of the units in the Tosefta are much shorter and some subunits are missing. With several subunits present in the Mishnah missing in the Tosefta, it is difficult to see the Mishnah as a condensation of the Tosefta. The Mishnah could not be constructed from the Tosefta. Once again a chart will identify the units in Tosefta Eduyot, their relation to the Mishnah and their forms.

¹⁹ These six pericopae are Tosefta 1:5,7,15,2:1,3,6. They will be discussed in detail in chapter 4.

THE HOUSES UNIT

<u>Tosefta</u>	<u>Mishnah</u>	<u>Subunit</u> 20	<u>Form</u>
1:1a		Haggadic Raison D'Etre for the <u>masechet</u>	
1:1b 1:2 1:3a	1:2a 1:2b 1:3	Shammai v. Hillel v. Sages	שמאי אומר... והלל אומר... וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא....
1:3b 1:4a 1:4b 1:5	1:4 1:5 1:6	<u>Lamah Mazkirin</u>	
1:6	1:12	Beit Hillel teaching ב"ש according to Beit Shammai	אלו דברים שחזרו בה להורות כדברי ב"ש כ"ש אומר... ב"ה אומר... אמרו להם ב"ש... אמרו להם ב"ה... חזרו ב"ה להורות כדברי ב"ש

THE TESTIMONIES UNIT

<u>Tosefta</u>	<u>Mishnah</u>	<u>Subunit</u> 21	<u>Form</u>
2:9b	5:6	Akabyah b. Mehalalel	ר עקביא בן מהללאל וחכמים אוסרין
2:10	6:3 ²²		
3:1b	7:7	R. Joshua and R. Peloni v. R. Eliezer	העיד רבי יהושע ורבי פלוני... שרבי אליעזר אומר.....
3:1a 3:1c 3:2a 3:2b 3:3a	7:2 7:8 8:1 8:3 8:5	Relative Unknowns	העיד רבי פלוני
3:3b 3:4	8:6 8:7		

20

Notice there is nothing in the House of Hillel v. House of Shammai v. Shammai subunit.

21

Notice there is nothing in the Hananyah Segan Fohanim subunit. Though there is no parallel to M6:1, R. Yehudah ben Baba appears in the Tosefta in Tosefta 3:2

22

We have already discussed why these pericopae do not really belong to this unit.

OPPOSITION TO THE SAGES

<u>Tosefta</u>	<u>Mishnah</u>	<u>Subunit</u>	<u>Form</u>
1:16	3:3b	R. Dosa b.	דברי רבי דוסא
1:17	3:6	Hyrkanos	וחכמים מטהרין
1:18	3:7	Individuals at	דברי ים רבי פלוני
2:1		Yavneh	מטמא וחכמים מטהרין

AKIVAH/ISHMAEL

<u>Tosefta</u>	<u>Mishnah</u>	<u>Subunit</u>	<u>Form</u>
1:7		Three things	שלשה דברים אמר רבי פלוני
1:8	2:5a		
1:9	2:6		
1:10a	2:7a		שלשה דברים אמרו לפני רבי פלוני
1:11	2:7b		
1:12	2:7c		
1:13	2:8		
1:14	2:9	Akivan Aggadah	
1:15			

LENIENCIES

<u>Tosefta</u>	<u>Mishnah</u>	<u>Subunit</u>	<u>Form</u>
2:2a	4:1	Anonymous	בית שמאי אומרים
2:2b	4:6	Leniencies	בית הלל אומרים
2:2c			
2:3			
2:4a	4:7a		כדברי בית שמאי
2:4b	4:7b		ובית הלל אומרים
2:4c	4:10		
2:4d	4:11		
2:5	5:1	Fourth Generation	רבי פלוני אומר
2:6		Statements of	דברים מקולי בית
2:7	5:3	Leniencies	שמאי ומחומרי בית הלל
2:8	5:4		
2:9a	5:5		

23 Six, a multiple of three, is used in Tosefta 1:7.

CHAPTER IV THE RELATIONSHIP OF
THE TOSEFTA TO THE MISHNAH
WHAT IT TEACHES US
ABOUT THE TOSEFTA

INTRODUCTION

We have already seen that Tosefta Eduyot follows the basic format of the Mishnah. Looking at the individual pericopae of the Tosefta, we find that Tosefta Eduyot is related to Mishnah Eduyot in four ways: duplication, commentary, digression, and variation. Three of these relationships, duplication, commentary and digression, will be shown to indicate dependence. To some extent the relationship of Tosefta Eduyot to Mishnah Eduyot conforms to the traditional understanding of the Tosefta as a supplement. However Tosefta Eduyot tends also to duplicate those materials found in the Mishnah about which it will comment, suggesting a collection of glosses with Mishnah material provided for us. Questions about the Tosefta's failure to comment on extensive sections of the Mishnah relate to issues of the development of this masechet.

DUPLICATION

In one case, Tosefta 1:18-Mishnah 3:7, there is almost complete identity between the entire pericope in the Tosefta and that found in the Mishnah. In this case the only difference is the inclusion of the word keitzad in the Mishnah.²

In other cases, parts of pericopae in the Tosefta are almost identical with parts of pericopae in the Mishnah. In four cases this occurs when the Tosefta duplicates material found in the

² For this and all further texts see Appendix.

Mishnah as part of a pericope without commenting on it. A good example of this is Tosefta 2:7ab-Mishnah 5:3ab where both the Tosefta and the Mishnah use the same introduction and cite the same two cases.²

Tosefta 27ab
 ר שמעון אומר שלשה דברים
 מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל
 קהל אינה מטמא את הידים
 כדברי בית שמאי
 ובית הלל אומרים
 מטמא את הידים
 מי חטא שער מצותן
 בית שמאי מטהרין
 ובית הלל מטמאין

Mishnah 5:3ab
 ר שמעון אומר שלשה דברים
 מקלי בית שמאי ומחמרי בית הלל
 קהל אינה מטמא את הידים
 כדברי בית שמאי
 ובית הלל אומרים
 מטמא את הידים
 מי חטא שער מצותן
 בית שמאי מטהרין
 ובית הלל מטמאין

More common are the cases where the Tosefta duplicates material found in the Mishnah in order to comment on it. Seven examples of this type are found in the Tosefta, as for example Tosefta 1:9a-Mishnah 2:6b:³

Tosefta 1:9
 השום והבשר והמלילות
 שרסקן מבעוד יום
 שרבי ישמעאל אומר יגמור משתחשן
 ורבי עקיבא אומר לא יגמור
 אלא כהנים נהגו כדברי רבי ישמעאל

Mishnah 2:6
 שלשה דברים אמר רבי ישמעאל
 ולא הודו לו רבי עקיבא
 השום והבשר והמלילות
 שרסקן מבעוד יום
 שרבי ישמעאל אומר יגמור משתחשן
 ורבי עקיבא אומר לא יגמור

² The other three cases are Tosefta 1:6c-Mishnah 1:12c, Tosefta 2:9a-Mishnah 5:5 and Tosefta 3:2a-Mishnah 8:1a found in Appendix A on pages 4, 13, and 14.

³ The other seven cases are Tosefta 1:1b-Mishnah 1:2a, Tosefta 1:3d-Mishnah 1:3d, Tosefta 1:8a-Mishnah 2:5a, Tosefta 1:10a-Mishnah 2:7a, Tosefta 1:16a, Mishnah 3:3b, Tosefta 2:5-Mishnah 5:1, and Tosefta 3:4a-

There are also four cases where the identity of the Tosefta and Mishnah text is weakened by slight linguistic variations, as for example in Tosefta 1:12a - Mishnah 2:7d:

Tosefta Eduyot 1:12a	Mishnah Eduyot 2:7d
ואחד משום רבי יהושע השרץ בפי חולדה וחולדה מהלכת על גבי ככרו של חרומה ספק נגע ספק לא נגע	ואחד משום רבי יהושע השרץ בפי החלדה ומהלכת על גבי ככרו שלחרומה ספק נגע ספק לא נגע

TOSEFTA AS COMMENTARY: BIBLICAL EXEGESIS

In one case the Tosefta provides commentary on the Mishnah by supplying biblical exegesis. This occurs in Tosefta 1:1b-Mishnah 1:2a, in the Lamah Mázkirin subunit.

Tosefta Eduyot 1:1b	Mishnah Eduyot 1:2
שמאי אומר מקב חלה והלל אומר מקבים וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא קב ומחצה חייב בחלה	שמאי אומר מקב לחלה והלל אומר מקבים וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא קב ומחצה חייבים בחלה
שנאמר ראשית עריסותיכם חלה כדי עיסתכם וכמה עיסתכם כדי עיסת מדבר וכמה עיסת מדבר כעומר שנאמר והעומר עשירית האיפה	

Mishnah 8:7b found in the Appendix. (Appendix). The sixth case, Tosefta 2:5b Mishnah 5:1b, might not appear to be identical because of the Tosefta reading Beit Shammai metamin u-beit hillel metaharin, while the Mishnah reads the opposite (Beit Shammai metaharin u-beit hillel metamin) However the Tosefta's comment Af k'she-timu beit hillel proves that the proper Tosefta reading exactly parallels the Mishnah. Beit-shamma metaharin u beit hillel metamin and there is support for this from other texts. (Manuscript Erfuit).

The other three cases of this type are Tosefta 2:4a-Mishnah 4:7, Tosefta 3:1-Mishnah 7:8, and Tosefta 3:3b-Mishnah 8:6. It is interesting to note that a variant reading of Mishnah 7:8 in the Kaufman codex has the hey in the word hayoreh as a raised small letter. This letter is missing in the Tosefta.

TOSEFTA AS COMMENTARY: EXPLANATION OF TERMS

On several occasions the Tosefta acts as commentary by providing a short explanation of a term used in the Mishnah and in the Tosefta's parallel to that Mishnah material.

Thus we find:

Explanation	Term(s) in Tosefta	Term(s) in Mishnah
של שנים עשרי לוג	(1:3) מלא הין מים שאובין	(1:3) מלא הן מים שאובין
כדרך שהרופאים עושין	(1:8) (אם לקולפה ואן) לעשות לה פה	(2:5) אם לעשות לה פה
שהן שבעים וחמש סלעים	(1:16) ופרס	(3:3) ופרס
כלידה נקיבה	(2:4) שתי שבתות	(4:10) שתי שבתות
כלידה זכר וכימי נידוה	שבת אחת	שבת אחת

TOSEFTA AS COMMENTARY: EXPLANATION OF CONDITIONS

Closely related to the above commentaries which consist of explanations of terms, are the following comments which consist of explanations of conditions.

Explanation	Tosefta's Parallel	Mishnah
שלום בינו לבינה ושלום בעולם	(1:6) האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים	(1:12) האשה שבאה ממדינת הים
ולא אמר להן לא איסור ולא היתר לא כשר ולא פסול לא סומא ולא סהרה	(1:10) שלשה דברים אמרו	(2:7) שלשה דברים אמרו

Explanation	Tosefta Parallel	Mishnah
ולא אמר בה לא איסור ולא היתר רבי אליעזר מחיר וחכמים אסרין	1:10 שניים משום רבי אליעזר	2:7 שניים משום רבי אליעזר
ולא אמר בהן לא כשר ולא פסול רבי אליעזר מכשיר וחכמים פוסלין	1:11 ומפריחי יונים מה הן לעדות	2:7 ומפריחי יונים פסולים לעדות
רבי אליעזר מטהר ורבי יהושע מטמא וחכמים אומרים ודאי ספק וספק טהור	1:12 ואחד משום רבי יהושע	2:7 ואחד משום רבי יהושע
אף על פי שהימים והלילות כחוט השנים לפני המקום אלא אינו מונה אלא לדורות	1:14 מספר הדורות לבניו הקץ	2:9 ומספר הדורות לפניו והוא הקץ
טמא ופחות מיכן טהור	2:2 כדי סיכת אבר טקטן	4:6 כדי סיכת אבר קטן
יותר על כן יוציא ויתן כחובתה	2:4 שבת אחת	4:10 שבת אחת
ומותר לאוכלי תרומה	3:1 העיר רבי צדוק.... שהוא טהור	7:7 העיר רבי צדוק... שהוא טהור
ואם לא קבעו כל צרכיו הכל מודים שהוא טמא	3:1 ורבי אליעזר מטהר	7:8 שרבי אליעזר מטהר

TOSEFTA AS COMMENTARY: ADDITIONAL HALACHIC TESTIMONY

The Tosefta also provides commentary in the form of short additional halachic testimonies in the names of various rabbinic authorities which are related to the Mishnah material found also in the Tosefta. One example of this is Tosefta 2:5b-Mishnah 5:1b where a short statement of R. Yosi b. Yehudah's is appended to the Tosefta's duplication of the material found in the Mishnah.

Tosefta Eduyot 2:5b
דם נבלות בית שמאי מטמאין
ובית הלל מטהרין

Mishnah Eduyot 5:1b
דם נבלות בית שמאי מטהרין
ובית הלל מטמאין

אמר רבי יוסי ברבי יהודה
אף כשטמא בית הלל לא טמא אלא כרס
שיש בו רביעית שאם יקרש יהא בו כזית

In Tosefta 2:9a short statements by R. Shimon and Abba Shaul are added to the Tosefta's duplication of the material found in Mishnah 5:5, and a short comment of R. Yehudah is appended in Tosefta 2:4d to material duplicated from Mishnah 4:10d.

Longer additional testimony is brought in the names of R. Nathan (Tosefta 1:16), R. Shimon b. Elazar (Tosefta 2:4), R. Eliezer b. Yaakov (Tosefta 2:6) R. Shimon b. Yehudah (Tosefta 2:7), and R. Yehudah and R. Yosi (Tosefta 2:9) These pericopae will be discussed by their content in the appropriate places. Here it is relevant merely to note the predominance of fourth and fifth generation authorities.

TOSEFTA AS COMMENTARY: ADDITIONAL TESTIMONY HISTORICAL-NARRATIVE

The Tosefta also provides additional testimony of historical-narrative nature. Four short examples of this are as follows:

- אלא כהנים נהגו כדברי רבי ישמעאל Tosefta 1:9
 עד שבאו רבי יהושע ורבי פפים והעירו שכל אדר כשר לעיבור Tosefta 3:1c
 וכשהשיבוהו בישיבה היו חמיהין עליו הכל אמר להן Tosefta 3:1d
 כן וכן אם איני ראש לכל הכאים אחריי
 ולא רצו חכמים לגלות עליהם אבל מוסרין אותן לבניהם Tosefta 3:4
 ולחלמדיהם פעם אחת בשבוע

A more extensive example of this type of additional testimony is the story of R. Eliezer b. R. Zadok and his teacher R. Yochanan B. HaChoranit and the olives, in Tosefta 2:2d. It is told here to compliment Mishnah 4:6a's discussion of olives. It is noteworthy as an example of the Tosefta's displaying acquaintance with a portion of the Mishnah it does not duplicate and include in itself.

TOSEFTA AS RELATED DIGRESSION:RELATED TOPICS

Sometimes the Tosefta brings in material on a new topic which is related to the topic being discussed in the Mishnah and its Tosefta parallel. Tosefta 2:4 for example raises the question of how to date a get after a discussion of the use of an old get in Mishnah 4:7b and its Tosefta parallel 2:4a.

Tosefta 24a

Mishnah 4:7b

בית הלל אומרים
אין אדם פוסק את אשתו בגט ישן

בית שמאי אומרים
פוסק הוא את אשתו בגט ישן
וכן הלל
אומרים
ואיזהו גט ישן
כל שנתיחד עמה אחר שכחבו לה

שלא יהא גסה גדול מבנה

כתב לשום הפרכין לשום האכינוח
או שהיו שני מלכים עומדים וכתב לשום
אחד מהם כתב לשום אבי אביו כשר
לשום אבי משפחה פסול
ואם היה נקרא על שמו כשר

Other examples of related digressions which introduce new but related topics are:

- Tosefta 1:6 where the issue of whether "a woman comes crying with torn clothes" is raised in a discussion of a woman testifying about the death of her husband (Tosefta 1:6 and Mishnah 1:12).

-Tosefta 1:14 where the question of a father's merit applying to his son after puberty is raised in a discussion of those things which a son gets by his father's merit.

- Tosefta 3:4 where a kal v'chomer from Moses' behavior in not revealing the name of the Israelite man is brought to prove that Elijah will not reveal the mamzerim. This relates to the discussion in Tosefta 3:4a and Mishnah 8:7 of Elijah's activities in "bringing close and driving away."

TOSEFTA AS RELATED DIGRESSION

ADDITIONAL HALACHOT

Sometimes the Tosefta brings in additional halachot which match other Mishnah and Tosefta pericopae in form and/or authorities cited.

Two pericopae, of this type, use the 'Opposition to the Sages' form found in Mishnah 3:7-12 and Mishnah 3:7's duplicate, Tosefta 1:18. The first pericope, Tosefta 1:7, related twelve cases where R. Akivah differs with the sages by declaring impure what they declare pure. It is placed with R. Akivah's other halachic testimonies, Mishnah 2:6-8 and Tosefta 1:9-10. The second pericopae, Tosefta 2:1, cites four cases where R. Eliezer declares

certain things pure while the sages declare them impure.

Tosefta 1:16b also brings an additional halachah of an authority discussed in the Mishnah. It brings another statement of R. Dosa's in the name of R. Natha, complimenting material found in Mishnah 3:1-6 and Tosefta 1:16a.

Finally, there are four additional halachot brought in the 'Leniencies' unit. Tosefta 2:4a brings an anonymous leniency which, when added to the twenty-three found in Mishnah Eduyot, makes up the twenty-four leniencies referred to by the Tosefta.⁵ Tosefta 2:6 brings one additional leniency in the name of R. Eliezer ben Yaakov. It fits in well with the subunit of fourth generation statements of "leniencies". Two halachot in which Hillel takes a more stringent position than Beit Hillel are cited by R. Yehudah in Tosefta 2:4 after his comments on one of the leniencies about which Hillel himself took a more stringent position than Beit Hillel.

⁵ Twenty-four as the number of cases in which Beit Hillel is more stringent than Beit Hillel is mentioned in Yerushalmi Nazir.

TOSEFTA AS VARIANT: PARALLEL FRAGMENT

In several pericopae the Tosefta is mostly parallel to the Mishnah yet differs significantly.

One such case is Tosefta 1:13 which contains two halachot of the three found in Mishnah 2:8.

Tosefta 1:13

סנדל של עץ ושל סיידין שטמא מדרס
ואשה חולצת בו ויוצאין בו בשבת
ולא הודו לו
חנור שתחילתו ארבעה ושיריו ארבעה
שבאשונה היו אומריין שלשה והודו לו

Mishnah 2:8

שלשה דברים אמר רבי עקיבא
על שניים הודו לו
ועל אחד לא הודו לו
על סנדל שלסיידים שהוא טמא מדרס
ועל שירי חנור ארבעה
שהיו אומרים שלשה והודו לו
ועל אחד לא הודו לו
על כסא שנסלו שניים מחפויין
זה בצד זה
שרבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין

Tosefta 1:13 seems to be a fragment as the statements hodo lo, velo hodu lo, in lines three and five, make no sense without the introductory statement found only in the Mishnah:

שלשה דברים אמר רבי עקיבא על שניים הודו לו
ואל אחד לא הודו לו

⁶ This type of concluding statement is found in Tosefta 1:7,10,11, 12 and 18. The only statement of this type found in the Mishnah is Mishnah 3:7 which is almost identical to Tosefta 1:18.

TOSEFTA AS VARIANT: PARALLEL COMMENTARY

A different type of relationship exists between Tosefta 1:2 and Mishnah 1:2b. Here both seems to be commenting on the same text, Tosefta 1:1b = Mishnah 1:2b.

שמאי אומר מקב חלה
והלל אומר מקבים
והנכסין ב' ^{מזכיר}
לא כדברי זה ולא כדברי זה
אלא קב ומחצה חייב בחלה

שנאמר מראשית עריסותיכם חלה
כדי עיסתכם וכמה עיסתכם
כדי עיסת מדבר וכמה עיסת מדבר
כעומר שנאמר והעומר עשירית האיפה

שיערו חכמים
שבעה רביעים ועוד מדברות
שהן חמש רביעים בצפורין
שהן קב ומחצה ירושלמית

שמאי אומר מקב לחלה
והלל אומר מקבים
וחכמים אומרים
לא כדברי זה ולא כדברי זה
אלא קב ומחצה חייבים בחלה

משהגדילן המדות אמרו

חמשה רביעים חייבים

רבי יוסי אומר
חמשה פסורין
חמשה ועוד חייבים

Since the comments are parallel yet different, one might hypothesize that the two were not aware of each other. This would present problems for the view that the Tosefta is an Amoraic work. Were the Tosefta that late, R. Yosi's comment would have already been affixed to the Mishnah. These comments also raise the possibility that for the lamah mazkirin unit the Mishnah and the Tosefta used different sources. We will discuss that further in chapter five.

TOSEFTA AS VARIANT: PARALLEL FROM A DIFFERENT TRADITION

The relationship of Tosefta 1:6 to Mishnah 1:12 seems to reveal a case where the Tosefta preserves a different tradition from that found in Mishnah Eduyot. Here the Tosefta differs from

its parallels, Mishnah Eduyot 1:12 and Mishnah Yebamot 15:2, in interpreting the phrase habaah min hakatzir. Since the Tosefta's interpretation does not answer the question of whether the decision to allow remarriage in the case of habaah min hakatzir applies to all other cases as well as the Mishnah's explanation, it would seem that the Tosefta was unaware of the Mishnah's answer. Tosefta Yebamot 14:3 which discusses related cases does not mention the term habaah min hakatzir and so cannot provide us with further evidence.

Tosefta Eduyot 1:6

Mishnah Eduyot 1:12

Mishnah Yebamot 15:1-3

אלו דברים שחזרו בה
להורות כדברי בית שמאי
האשה שבאה ממדינת הים

האשה שהלכה היא ובעלה
למדינת הים
שלום בינו לבינה
שלום בעולם
ובאה ואמרה מה בעלי חנשא
מה בעלי חתייבם
שלום בינו לבינה
ומלחמה בעולם
קטטה בינו לבינה
ושלום בעולם

האשה שהלכה היא ובעלה
למדינת הים
שלום בינו לבינה
שלום בעולם
ובאה ואמר מה בעלי חנשא
מה בעלי חתייבם
שלום בינו לבינה
ומלחמה בעולם
ריבין בינו לבינה
ושלום בעולם
באה ואמרה מה בעלי
בין בוכה בין שאינה בוכה
בין שבגדיה קרועין בין שאין בגדיה קרו
נאמנה
רבי יהודה אומר
לעולם אינה נאמנה
אלא אם כן
בוכה ובגדיה קרועין
אמרו לו

אם כן זו שהיא פיקחה חנשא
וזו שלא פיקחה לא חנשא

ובית הלל אומר
לא שמענו אלא
בבאה מן הקציר בלבד

אמרו להם בית שמאי
והלא כל ימות השנה קציר
יצא קציר שעוררים ובא קציר חיסין
יצא קציר חיסין ובא בציר
יצא בציר ובא מסיק
נמצא כל ימות השנה קציר

ובית הלל אומר
לא שמענו אלא
בבאה מן הקציר בלבד

אמרו להם בית שמאי

אינה נא מנה
רבי יהודה אומר
לעולם אונה נאמנה
אלא אם כן באה
בוכה ובגדיה קרועין
אמרו לו
אחזק זו ואחזק זו חנשא

בית הלל אומר
לא שמענו אלא
בבאה מן הקציר
ובאה ממדינה
וכמעשה שהיה
אמרו להם בית שמאי

אחת הבאה מן הקציר	אחת הבאה מן הקציר
ואחת הבאה מן הזיתים	ואחת הבאה מן הזיתים
ואחת הבאה ממדינה למדינה	ואחת הבאה ממדינה למדינה
לא דברו חכמים	לא דברו חכמים
אלא בהוה	בקציר אלא בהוה
חזרו בה להורות כדברי כש	חזרו בה להורות כבש
בית שמאי אומרים	בית שמאי אומרים
חנשא וחטול כתובתה	חנשא וחטול כתובתה
ובית הלל אומר	בית הלל אומר
חנשא ולא חטול כתובתה	חנשא ולא חטול כתובתה
אמרו להן בית שמאי	אמרו להן בית שמאי
החרתם את הערוה החסורה	החרתם ערוה חסורה
לא תחירו את הממון הקל	לא תחירו את הממון הקל
אמרו להם בית הלל	אמרו להן בית הלל
מצינו שאין האחים	מצינו שאין האחים
נכנסים לנחלה על פיה	נכנסים לנחלה על פיה
אמרו להם בית שמאי	אמרו להם בית שמאי
מספר כתובתה	והלא מספר כתובתה
נלמד שכתוב בה	נלמד שהוא כותב לה
לכשתתפסי וחינשאי לאחר	שאם תנשאי לאחר
סלי מה שכתוב בכתובתך וזאי	חטיל מה שכתוב ליכי
חזרו בית ההלל	חזרו בית ההלל
להורות כדברי בית שמאי	להורות כדברי בית שמאי

Two other cases confirm our impression of different traditions being preserved in the Mishnah and Tosefta. Mishnah Eduyot 5:4 is identical to Mishnah Niddah 4:3b, while Tosefta Eduyot 2:8 is identical to Tosefta Niddah 5:6. Similarly Mishnah Eduyot 4:11 is identical to Mishnah Nazir 3:6-7, while its Tosefta parallel, Tosefta Eduyot 2:4e is identical to Tosefta Nazir 3:1. Thus we see that Mishnah material corresponds to Mishnah material, while Tosefta material corresponds to Tosefta material, indicating that each work has its own style and unity. Note that these two cases are from the mekulai unit. The existence of these mishnah and tosefta parallels will become significant when we discuss the origins of that unit.

⁷ Note this is the only pericopae in the Houses unit, except for the lamah mazkirin subunit, commented on in Tosefta Eduyot. We will discuss that fact in Chapter 4.

TOSEFTA AS VARIANT: DISPARATE TESTIMONIES

Four cases exist where the Tosefta and Mishnah seem to be in conflict because they cite the same individuals but different testimony.

Tosefta 2:7 and Mishnah 5:3 each bring three cases where the Shammaites were more lenient than the Hillelites. Two of these cases are identical, but the third is unrelated.

Tosefta 2:7
 רבי שמעון אומר
 שלשה דברים
 מקולי בש ומחמרי בה
 קהלח אינה מטמא את הידים
 דברי בית שמאי
 ובית הלל אומרים
 מטמא את הידים
 מי חטא שעשו מצותן
 בית שמאי מטהרין
 ובית הלל מטמאין

Mishnah 5:3
 רבי שמעון אומר
 שלשה דברים
 מקלי בש ומחמרי בה
 קהלח אינה מטמא את הידים
 דברי בית שמאי
 ובית הלל אומרים
 מטמא את הידים
 מי חטא שעשו מצותן
 בית שמאי מטהרין
 ובית הלל מטמאין

הקצח
 בית שמאי מטהרין
 ובית הלל מטמאין
 וכן למעשרות

המקשה כמה חשפה וזה
 רבי אליעזר אומר טעם לעט והלכה כרבי
 רבי שמעון בן יהודה אומר ששום ר' שמעון
 בית שמאי אומר שלשה ימים
 בית הלל אומר מעט לעט

Tosefta 2:7c is identical to Tosefta Niddah 5:7 while Mishnah 5:3c is identical to Mishnah Uktzin 3:6. In the Mishnah all three cases are quoted directly in the name of R. Shimon, while in the Tosefta the third case is introduced as testimony of R. Shimon b. Yehudah about a teaching of R. Shimon. This statement in the name of R. Shimon b. Yehudah is one of three mentions of fifth generation authorities in the Tosefta and may represent later editorial work. We might hypothesize the following development.

The introductory statement in Tosefta states specifically "three cases". Perhaps the editors on finding only two cases preserved in the Tosefta searched out the third case from its parallel in Tosefta Niddah 5:7 and added it here in Tosefta Eduyot. A similar situation exists in Tosefta 3:2b and Mishnah 8:1, where the Tosefta and Mishnah each bring a different testimony of R. Shimon b. Bateira. R. Shimon b. Bateira is mentioned only in Eduyot in both the Mishnah and the Tosefta. Perhaps each preserved different traditions.

Tosefta 3:2 disagrees with Mishnah 8:2 as to whether the case under discussion involved a bat yisrael or a bat kohen. Here too we seem to have different traditions preserved.

A somewhat different situation exists in the relationship of Tosefta 3:1b to Mishnah 7:7.

Tosefta 3:1b

העיר רבי יהושע ורבי פפייס

על דף נחחומים שחיברו במריש
או בקורה ושקבעו במסמר
שהוא סמא
ורבי אליעזר מטהר

ואם לא קבעו כל צרכו
הכל מודים שהוא סמא

Mishnah 7:7

הם העירו
על אריכות שלנחחומים

שהן סמא
שרבי אליעזר מטהר

Mishnah Eduyot 7:7 is parallel to Mishnah Kellim 15:2a while Tosefta Eduyot 3:1b is parallel to Mishnah Kellim 15:2b. Perhaps the Tosefta pericopae was originally part of Mishnah Eduyot 7:7. The Tosefta then duplicated it in order to make its short comment:
 ואם לא קבעו כל צרכו הכל מודים שהוא סמא. Later it may have gotten lost from the Mishnah of Eduyot and been preserved only in the Tosefta.

TOSEFTA AS VARIANT: DISPARATE ATTRIBUTIONS

In three other cases the Tosefta and Mishnah seem to be telling conflicting stories in that they attribute similar statements to different people. The first case is found in the lamah mazkirin unit. Tosefta 1:4a attributes to R. Yehudah something stated anonymously in Mishnah 1:5 while Mishnah 1:6 attributes to R. Yehudah something stated anonymously in Tosefta 1:4b. We will discuss the implications of this confusion in Chapter IV.

The second case is Tosefta 3:3a and Mishnah 8:5b. Tosefta 3:3a has Shimon ben Azzai, a third generation tanna, reporting on a statement of R. Yehoushua, a second generation tanna. In the Mishnah the statement of R. Yehoushua is quoted directly.

Tosefta 3:3

אמר רבי שמעון בן עזאי

מעשה שנלקצו ציצות בירושלם
ובקשו חכמים לסמא אח ירושלים
אמר להן רבי יהושע
בושה היא וכלימה שנסמא אח ביחינו
איה הרוגים שנהרגו במלחמה
ועד עכשיו
אבל אמרו
ודאי סמא ספק סהור

Mishnah 8:5b

העיד רבי יהושע
על עצמות שנמצאו בדרך העצים

אמרו חכמים

מלקט עצם עצם והכל סהור

Tosefta 3:3 is a commentary in that it gives us more information, but^{it} also reflects a different tradition with respect to the response of the sages. Finally, Tosefta 3:4 and Mishnah 8:7 differ on who said what. The Tosefta attributes to R. Meir that which is attributed to R. Yehudah in the Mishnah, and attributes to R. Yehudah the opposite of what he says in the Mishnah. Such a reversal of attribution is common in cases

of rabbinic figures who are frequently paired in debates.⁹

TOSEFTA AS VARIANT: AL MAH NECHLAKU

The form al mah nechlaku as a means of discussing disagreements is well known in both the Tosefta and the Talmud. It is much less common in the Mishnah. In the Mishnah it is used three times in discussing disputes between the houses of Hillel and Shammai, once to discuss a dispute between R. Eliezer and R. Yehoushua and twice to discuss disputes between R. Akivah and the sages. It is used about 50 times in the Tosefta and about 100 in the Babylonian Talmud. This form, by its nature, deals with the review of earlier material.

In Tosefta Eduyot, the al mach nechlaku form is used by fourth generation tannaim reworking earlier materials. The basic formula is:

Case A אמר רב פלוני : לא נחלקו על

Case B על מה נחלקו? על

Through this formulation, the Tosefta presents variations on halachot found in the Mishnah.

Five al mah nechlaku formulations are found in Tosefta Eduyot. Two occur in Tosefta 2:4, one in the name of R. Shimon b. Elazar and the other in the name of Ishmael the son of R. Yochanan b. Berokah. The former comments on mishnayot found in Mishnah Eduyot 4:7 and 4:10 and is found in a fragmented form in Tosefta Gittin 8:8. It reads:

⁹ The phenomenon was already recognized in the tannaitic period. See Sifre Dehlta, 188, ed. Finkelstein, p. 227, ll. 7-9.

Tosefta 2:4

Mishnah 4:7,10

אמר רבי שמעון בן אלעזר
לא נחלקו
על המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדק
שאינה צריכה הימנו גט שני

המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדק
כית שמאי אומרים
אינה צריכה ממנו גט שני
ובית הלל אומרים
צריך ממנו גט שני
אימתי בזמן שנגרשה מן הנשואין
אבל אם נגרשה מן הארוסין
אינה צריכה ממנו גט שני
מפני שאין לבו גט בה

על מה נחלקו
על הבעל המדיר את אשתו שחשמיש המיטה
שכית שמאי אומר
שתי שבתות כלידת נקיבה
ובית הלל אומרים שבת אחת כלידת זכר
וכימי נדחה
יותר על כן יוציא ויתן כחובה

המדיר את אשתו שחשמיש הלילה
כית שמאי אומרים
שתי שבתות
ובית הלל אומרים שבת אחת

Note that the Tosefta insists that the Houses of Hillel and Shammai didn't disagree in the case of a man who resides with his ex-wife at an inn after giving her a divorce, while the Mishnah tells us they differ.

The second al mah nechlaku found in Tosefta 2:4 in the name of Ishmael the son of R. Yochnan b. Berokah comments on mishnayot found in Mishnah Eduyot 4:11.

Tosefta 2:9 also includes two al mah nechlakus one in the name of R. Yehudah and one in the name of R. Yosi.

Finally in Tosefta 2:5 we find an al mah nechlaku which comments on two mishnayot found in Mishnah Eduyot 5:1. It is not clear whether it is attributed to R. Yehudah or R. Yosi, or is presented anonymously.

These cases of al mah nechlaku are evidence of the Tosefta being a later reworking of the Mishnah which would not be found if the Mishnah were an abbreviated form of the Tosefta. They also indicate the fourth generation as a major period of creativity for Tosefta material.

MISHNAYOT WITH NO TOSEFTA PARALLELS: DUPLICATES

Another way of looking at the relationship of the Tosefta to the Mishnah is to consider the pericopae of the Mishnah which have no linguistic parallel in the Tosefta. Forty of the eighty-four pericopae of the Mishnah have no linguistic parallel in the Tosefta. However, of these forty pericopae with no linguistic parallel in the Tosefta, five have related material in the Tosefta and thus should not be considered unknown to Tosefta Eduyot.⁸

Twenty-three of these Mishnayot with no Tosefta parallel are duplicated word for word elsewhere in the Mishnah.⁹ An additionally eight pericopae are partially duplicated elsewhere

⁸ The five are Mishnah 2:10, 3:4, 5:7 and 7:4 which are related to Tosefta 1:15, 1:16, 1:17, 2:9 and 3:1 respectively

⁹ Mishnah Eduyot 1:1 = Mishnah Niddah 1:1
 1:8 Maaser Sheni 2:4b
 1:9 Maaser Sheni 2:8
 1:10 Maaser Sheni 2:9
 1:11 Kellim 22:4
 1:13 Gittin 4:5
 2:1 Pesachim 1:6
 2:2 Zevachim 12:4b
 3:1 Ohalot 3:3
 3:8 Kellim 12:5b
 3:9 Kellim 12:6
 3:10 Betzah 2:6
 3:11 Betzah 2:7
 3:12 Betzah 2:8
 4:3 Peah 6:1
 4:4 Peah 6:2
 4:5 Peah 7:6
 4:8 Yebamot 1:4
 4:9 Yebamot 3:5
 4:12 Ohalot 11:3
 7:1 Bekhorot 1:6a
 7:6 Temurah 3:1b,c
 7:9 Gittin 5:5

in the Mishnah.¹⁰ In chapter six we will discuss the relationship of these pericopae being duplicates with their lack of material in Tosefta Eduyot.¹¹

- ¹⁰ Mishnah Eduyot 1:14ab = Mishnah Ohalot 5:3
 2:3a Tohorot 5:1
 2:4b Peah 5:2
 3:2a Tohorot 8:8d
 4:2cd Betzah 1:2
 5:2a Hullin 8:1b
 5:2b Terumot 1:4
 5:2c Kilayim 4:5b
 5:2d Hallah 1:6a
 5:2e Mikvaot 5:6c
 5:2f Pesachim 8:8c
 7:3 Mikvaot 5:3b
 7:5b Nazir 3:2b

- ¹¹ There are three pericopae of Mishnah Eduyot which are duplicated elsewhere in the Mishnah which do have commentary in the Tosefta Eduyot. Mishnah Eduyot 3:7 is identical to Mishnah Toharot 6:2. It is the only case in this tractate in which the pericopae of Mishnah and Tosefta are almost identical. Mishnah 5:4 is part of the fourth generation testimonies about leniencies subunit. It is duplicated in Mishnah Niddah 4:3 but is really part of one pericopae Mishnah Eduyot 5:4-5. Its introduction states "two cases", one is found in Mishnah 5:4 and one in 5:5. Mishnah Eduyot 7:2 is almost identical to Mishnah Terumot 10:9 except that the order of the two sections of the pericope is reversed. It includes the term Mishnah rishonah which some take to refer to an original collection of mishnayot but which the editor of Terumot may have understood to mean merely "the first part of the mishnah."

Mishnah Terumot 10:9 Tosefta Eduyot 3:1 Mishnah Eduyot 7:2

חגבים סמאים
 שנכבשו אם חגבים שהורים
 לא פסלו צירן

העיר רבי צדוק העיר רבי צדוק
 על ציר חגבים סמאים על ציר חגבים סמאים
 שהוא שהור שהוא שהור
 ומותר לאוכלי חרומה

העיר רבי צדוק
 על ציר חגבים סמאים
 שהוא שהור
 שמשנה ראשונה
 חגבים סמאים
 שנכבשו עם חגבים שהורים
 לא פסלו צירן

MISHNAYOT WHICH HAVE NO TOSEFTA

LINGUISTIC PARALLEL: MINOR AUTHORITIES

There are forty pericopae in Eduyot without linguistically parallel material in the Tosefta. We have seen that twenty-three of these are totally duplicated elsewhere in the Mishnah and eight are partially duplicated elsewhere in the Mishnah. In addition we have seen that five pericopae have related material in the Tosefta which takes the place of a linguistic parallel. Of the remaining four pericopae, one, Mishnah Eduyot 1:7 will be discussed in chapter six in relation to its parallel, Mishnah Ohalot 2:1. The remaining three pericopae are from the testimonies unit and are statements of individuals from whom few halachot have been preserved: Mishnah Eduyot 6:1-Yehudah ben Baba, Mishnah Eduyot 6:2 - Nechunyah ben Elinatan, and Mishnah Eduyot 8:4-Yosi ben Yoezer. Albeck suggests that these were appended to Eduyot at a late date as they are not duplicated elsewhere¹², while Epstein considers these part of the core of Eduyot. This type of material fits the explanation of Eduyot presented in the Talmud.¹³

CONCLUSIONS

As, Jacob Lauterbach correctly pointed out, "the Mishnah of Eduyot is of wider range (than the Tosefta)"¹⁴ It includes more material and deals with a greater range of subjects.

¹² Chanoch Albeck, Mayo La Mishnah, p. 258.

¹³ J.N. Epstein, Introduction to Tannaitic Literature, p. 442.

¹⁴ Jewish Encyclopedia, e.d. 1906 s.v."Eduyot" by Jacob Lauterbach p.48

The Tosefta is a narrower work which presupposes Mishnah Eduyot. It could be constructed from the Mishnah, while the Mishnah of Eduyot could not be constructed from the Tosefta. It builds on the Mishnah by making short comments, providing additional halachot and discussion of more general discussion, and by building on the Mishnah by differing with it, as in the al mah nechlaku formulations. Further evidence for the Tosefta being a slightly later work than the Mishnah is based on authorities mentioned and topics dealt with, is found in chapters seven and eight.

CHAPTER V THE RELATIONSHIP OF
THE TOSEFTA TO THE MISHNAH: ITS MEANING FOR TRACTATE EDUYOT

The treatment of Mishnah Eduyot by the Tosefta seems to vary with the different units, suggesting another bit of evidence for those theories which suppose that these units differ in time of composition and in origins. Some units have a great deal of Tosefta material and others very little.

THE HOUSES (EXCEPT FOR LAMAH MAZKIRIN)

Tosefta Eduyot ignores much of the material found in the houses unit. We have no evidence of Tosefta Eduyot's awareness of Mishnah Eduyot 1:1, 7-11, 13-14. The exception the treatment of Mishnah 1:12 in Tosefta 1:6. We have already discussed in relation to Mishnah Yebamot 15:1 and may reflect a transposition.¹

THE LAMAH MAZKIRIN SUBUNIT

Unlike the houses unit, here we find a Tosefta parallel for each pericope in the Mishnah. We have one case each of Biblical exegesis², straight duplication³ and duplication with commentary.⁴ There is also a related digression which provides a discussion of general principles.⁵ However most common to this unit are parallels which differ significantly. Note for example the relationship of Mishnah Eduyot 1:3 to Tosefta Eduyot 1:3 and 1:4.

¹ Page 46.
² Tosefta Eduyot 1:1bc
³ Tosefta Eduyot 1:1b
⁴ Tosefta Eduyot 1:3
⁵ Tosefta Eduyot 1:5

Tosefta 1:3

הלל אומר
מלא הין מים שאובין
של שנים עשר לוג
פוסלין את המקוה

שמאי אומר
מלא הין מים שאובין
של שלשים וששה לוג
פוסלין את המקוה

וחכמים אומרים
לא כדברי זה ולא כדברי זה
אלא שלשת לוגים מים שאובין
פוסלין את המקוה

מעשה
שבאו שני גרדיים משער האשפות שבירושלים
והעידו משום שמעיה ואבטליון
שלשת לוגין מים שאובין
פוסלין את המקוה
וקיימו חכמים את דבריהם

ולמה הוזכרו שם מקומותיהן ושם אומנותן
אהלא אין לך אומנות ירידה אלא גרדי
ואין לך בזוי בירושלים כשער האשפות
אלא

מה אבות עולם לא עמדו על דבריהם
במקום שמועה
על אחת כמה וכמה
שלא יעמיד אדם על דבריו
במקום שמועה

Mishnah 1:3

הלל אומר
מלא הן מים שאובין

פוסלין את המקוה
אלא שאדם חיב לומר בלשון רבו

ושמאי אומר

תשעה קבין

וחכמים אומרים
לא כדברי זה ולא כדברי זה

אלא עד
שבאו שני גרדיים משער האשפות שבירושלים
והעידו משום שמעיה ואבטליון
שלשת לוגים מים שאובין
פוסלין את המקוה
וקיימו חכמים את דבריהם

ולמה מזכירין את דברי שמאי והלל לבסלה

ללמד לדורות הבאים
שלא יהא אדם עומד על דבריו

שהרי אבות עולם לא עמדו על דבריהן

Shmuel Shmidah argues that Mishnah Eduyot 1:3 does not make sense as we have it now.⁶ He feels the lack of a statement indicating that Hillel and Shammai changed their views make the conclusion שהרי אבות עולם לא עמדו על דבריהן meaningless. He argues that the Mishnah text includes interpolation from the Tosefta, which he feels is the original text of this story.⁷ Thus he argues that Mishnah Eduyot 1:3 should read:

⁶ Shmuel Shmidah, "Mishnah and Tosefta of the Beginning of Eduyot" (Memorial Volume for Benjamin DeVries. Jerusalem: Tel Aviv University, 1968) p. 7.

⁷ Ibid, p. 11

⁸ Ibid, p. 14

הלל אומר
מלא הן מים שאובין פוסלין את המקוה
ושמאי אומר
תשעה קבין
וחכמים אומרים
לא כדברי זה ולא כדברי זה
אלא שלושה לוגין מים שאובין
פוסלין את המקוה

ולמה מזכירין את דברי שמאי והלל
לבטלן

Unfortunately Shmidah does not discuss in depth Mishnah Eduyot 1:5-6 and Tosefta Eduyot 1:4. Here too we have the same problem of parallel yet significantly different texts.

Tosefta 1:4

לעולם הלכה כדברי המרובין

לא הוזכרו
דברי היחיד בין המרובין
אלא לבטלן

רבי יהודה אומר
לא הוזכרו דברי יחיד בין המרובין
אלא שמא חיצורן להן שעה

ויסמכו עליהן

Mishnah 1:5

ולמה מזכירין

דברי היחיד בין המרובין

הואיל ואין הלכה
אלא כדברי המרובין

שאם יראה בית דין את דברי היחיד
ויסמך עליו

שאין בית דין יכול לבטל בית דין חברו
עד שיהא גדול ממנו בחכמה ובמניין
היה גדול ממנו בחכמה אבל לא במניין
במניין אבל לא בחכמה
אינו יכול לבטל דבריו
עד שיהא גדול ממנו בחכמה ובמניין

Tosefta 1:4

וחכמים אומרים
לא הוזכרו
דברי היחיד בין המרובין

אלא מחוץ שזה אומר סמא

וזה אומר שהור
זה אומר סמא כדברי רבי אליעזר
ואמרו לו
כדברי רבי אליעזר שמע

Mishnah 1:6

אמר רבי יהודה

אם כן למה מזכירין
דברי היחיד בין המרובין
לכסלה
שאם יאמר אדם כך אני מקבל

וזה אומר שהור

יאמר לו
כדברי איש פלוני שמע

The line of argumentation in the Tosefta is more direct than that of the Mishnah and so it seems possible that some Tosefta material was interpolated into the Mishnah. The topic of these pericopae, Mishnah 5-6 and Tosefta 1:4, more general discussion of matters relating to halakhic authority, is more common to Tosefta Eduyot than to the Mishnah as we shall see later.⁹ If this unit is an interpolation from the Tosefta it would also explain why it differs so drastically from the rest of the house unit.¹⁰ This part of the lamah mazkirin unit can be viewed as an outgrowth of Mishnah Eduyot 1:2-3 and thus an example of the Tosefta giving extended commentary on the Mishnah which is then incorporated into the Mishnah text. It is also possible that both the Mishnah and Tosefta drew from a common source and thus developed related but different pericopae.

⁹ See pg. 81.

¹⁰ See pg. 61.

THE TESTIMONIES

The Tosefta provides no commentary or parallel material for nearly half of the pericopae in this unit.¹¹ It displays no familiarity with the first subunit, those testimonies which use the form "R. Peloni he'id x things."¹² Concerning the "R. Joshua and R. Peloni he'id x, while R. Eliezer said not-x" subunit, we find one case where the Tosefta duplicates a portion of the Mishnah with a short comment,¹³ and one case where it preserves a slightly different tradition.¹⁴

In the "He'id R. Peloni "subunit, we find two cases where the Tosefta duplicates a portion of the Mishnah with a short comment,¹⁵ and four cases where it preserves a different tradition.¹⁶

ONE SAGE DIFFERS WITH THE SAGES

In this unit too, we find very little Tosefta material: one citing of an additional halachah, one fragment and one near duplicate.¹⁷ The sages in this unit are all related to the story of the impeachment of Rabban Gamliel.

-
- 11 Mishnah Eduyot 2:1, 3:1, 6:1, 2, 7:1, 3, 4, 5, 6, 9, 8:4.
 12 Tosefta Eduyot 2:9 which lists two other cases where R. Akabiah differs does not use the heid form and could be commentary on the aggadic portions of Mishnah Eduyot 5:6-7.
 13 Tosefta Eduyot 3:1c.
 14 Tosefta Eduyot 3:1b.
 15 Tosefta Eduyot 3:1 a and d.
 16 Tosefta Eduyot 3:2 a,b,c,3:3.
 17 Tosefta Eduyot 1:16,17 and 18.

R. AKIVAH AND R. ISHMAEL UNIT

This unit is noteworthy for its extensive treatment in the Tosefta. With the one exception of Mishnah 2:4, which we have already noted as exceptional in its form and its specific reference to Yavneh, all the other pericopae are either partially duplicated, commented on and/or paralleled. Five pericopae are duplicated in the Tosefta with a short comment.¹⁸ In one case the Tosefta provides extensive commentary and in another parallel material.¹⁹ Finally, as we have mentioned, one pericope in the Tosefta appears to be a fragment related to the Mishnah.²⁰

THE LENIENCIES UNIT

This unit is also noteworthy for its extensive treatment in the Tosefta, though we do not have the same one to one correspondence that is found in the R. Akivah and R. Ishmael unit. Though we have some cases where the Tosefta duplicates material found in the Mishnah with a short comment,²¹ the more common procedure here is to provide extensive new material. Sometimes this material presents additional halachic material, sometimes aggadic material²³ and on two occasions we have a digression to discuss some general principles of law.²³ It is here too that we find the al mah nechlaku formulations which involve a reshaping of the material found in the Mishnah.²⁵

CONCLUSIONS

The material found in the Tosefta centers about the following units and subunits: R. Akivah and R. Ishmael Unit,

18 Tosefta Eduyot 1:8,9,10,11,12.
 19 Tosefta Eduyot 1:14 and 1:15.
 20 Tosefta Eduyot 1:13.
 21 Tosefta Eduyot 2:2,2:5,2:9.
 22 Tosefta Eduyot 2:2, 2:4,2:6,2:7.

23 Tosefta Eduyot 2:2,2:1d.
 24 Tosefta Eduyot 2:3,2:4.
 25 Tosefta Eduyot 2:4,5,9.

the Leniencies Unit, and the Lamah Mazkirin subunit.

Reasons for this, relating to the duplication of materials in Eduyot elsewhere in the Mishnah and to the topics under discussion in those units, will be discussed in chapters six and seven.

CHAPTER VI
THE RELATIONSHIP OF EDUYOT TO THE REST
OF THE MISHNAH AND TOSEFTA

INTRODUCTION

An important observation about Eduyot is the extent to which its pericopae also appear elsewhere in the Mishnah and Tosefta. Twenty-nine whole pericopae and thirty-five parts of pericopae in Mishnah Eduyot are identical to pericopae found elsewhere in the Mishnah, and three parts of pericopae in Mishnah Eduyot are identical to parts of pericopae in the Tosefta. In addition five whole and sixteen parts of pericopae in Tosefta Eduyot are duplicated elsewhere in the Tosefta, and part of one pericopae in Tosefta Eduyot are duplicated in the Mishnah. The following list gives the complete story:

Mishnah Eduyot 1:1 =	Mishnah Niddah 1:1
Mishnah Eduyot 1:8	Mishnah Maaser Sheni 2:4b
Mishnah Eduyot 1:9	Mishnah Maaser Sehani 2:8
1:10	Maaser Sheni 2:9
1:11	Kellim 22:4
1:12bc	Yebamot 15:2-3
1:13	Gittin 4:5
1:14ac	Ohalot 5:3
2:1	Pesachim 1:6
2:2	Zevachim 12:4b
2:4b	Peah 5:2
2:7c	Toharot 4:2
2:8c	Kellim 22:7a
3:1	Ohalot 3:1
3:2a	Toharot 8:8
3:3b	Hullim 11:2
3:6	Ketubot 2:5
3:7	Toharot 6:2
3:8	Kellim 12:5b
3:9	Kellim 12:6
3:10	Betzah 2:6
3:11	Betzah 2:7
3:12	Betzah 2:8
4:1a	Betzah 1:1
4:2b	Betzah 1:2
4:3	Peah 6:1
4:4	Peah 6:2
4:5	Peah 7:6
4:7a	Kiddushin 1:1
4:7b	Gittin 8:4
4:7c	Gittin 8:9
4:8	Yebamot 1:4
4:9	Yebamot 3:5
4:10a	Ketubot 5:6a
4:10b	Keritot 1:6a
4:10d	Maasrot 4:2b
4:11a	Nazir 3:6a
4:11b	Nazir 3:7
4:12	Ohalot 11:3c
5:1d	Niddah 4:3a
5:1e	Sheviit 4:2b
5:2a	Hullim 8:1b
5:2b	Terumot 1:4
5:2c	Kilayim 4:5b
5:2d	Hallah 1:6a
5:2e	Milvaot 5:6b
5:2f	Pesachim 8:8c
5:3a	Yadyim 3:5
5:3b	Parah 12:4b
5:3c	Uktzin 3:6
5:4	Niddah 4:3

Mishnah Eduyot	5:5 = Mishnah	Yebamot 3:1
	5:6	Negaim 5:3
	5:6c	Niddah 2:6
	5:6d	Bekhorot 3:4
	7:1	Bekhorot 1:6a
	7:2	Terumot 10:9
	7:3a	Mikvaot 5:5b
	7:5a	Parah 10:3
	7:5b	Nazir 3:2
	7:6	Temurah 3:1bc
	7:7b	Kellim 5:10a
	7:8	Kellim 5:5
	7:9	Gittin 5:5
B. Mishnah Eduyot	3:2b =Tosefta	Maaser Sheni 1:4
	3:3b	Terumot 10:2b
	4:1b	Betzah 1:4
C. Tosefta Eduyot	1:16a Tosefta	Hillim 10:4
	2:1a	Kellim Baba Kama 2:8
	2:2a	Nazir 3:17
	2:2b	Betzah 1:1
	2:2d	Succah 2:3
	2:3	Yebamot 1:13
	2:4a	Gittin 8:3
	2:4b	Gittin 8:8b
	2:4d	Maaser Rishon 3:2
	2:4e	Maaser Rishon 3:3
	2:4f	Maaser Rishon 3:4
	2:4g	Nazir 3:1
	2:6	Zevachim 4:9
	2:7c	Niddah 5:7
	2:8	Niddah 5:6
	2:9a	Yebamot 5:1
	2:9b	Bekhorot 2:17-19
	2:10	Ohalot 2:7
	3:1c	Sanhedrin
	3:1d	Kellim Baba Kama 4:5-8
	3:2	Gittin 5:4
D. Tosefta Eduyot	2:1d	Mishnah Kellim 5:10a

Along with the many cases where pericopae in Eduyot, Mishnah and Tosefta, are identical to pericopae found elsewhere, there are also other cases where we seem to have parallel discussions of the same issues.

The details of the relationship of Eduyot to the rest of the Mishnah and Tosefta help us to understand the development of Eduyot as we see a difference between units within Eduyot which are highly duplicated and those which are hardly duplicated at all.

THE HOUSES UNIT

With the exception of the pericopae related to the lamah mazkirin subunit there is remarkable uniformity concerning the relationship between pericopae in the Houses unit and pericopae elsewhere in the Mishnah and Tosefta. All the pericopae in the Houses unit (outside the lamah mazkirin subunit) are found in identical form elsewhere in the Mishnah, except for Mishnah 1:12 of which two thirds is duplicated in Yebamot. In addition all of these pericopae are commented upon by the Tosefta in their other loci but not in Eduyot, again with the exception of Mishnah 1:12 which is dealt with in Tosefta Eduyot. As we have mentioned this exceptional pericopae seems to be a composite of material found in Yebamot 15:1 and Tosefta Eduyot 6:1a.

¹ Mishnah Eduyot 1:1 = Mishnah Niddah 1:1/Tosefta Niddah 1:1-8
 1:8 Maaser Sheni 2:4b/ Tosefta Maaser Sheni 2:1
 1:9 2:8/ 2:5
 1:10 2:9/ 2:7
 1:11 Kellim 22:4/Tosefta Kellim Baba Batra 1:12
 1:12bc Yebamot 15:2-3/Tosefta Yebamot 14:3
 1:13 Gittin 4:5/Tosefta Gittin 4:2
 1:14a, cOhalot 5:3/Tosefta Kellim Baba Kama 3:13.

The pericopae in the lamah mazkirin subunit are also uniform in their relationship to the Mishnah and Tosefta. No identical pericopae are found elsewhere in the Mishnah and there is Tosefta commentary for each of these pericopae here in Eduyot. For three of the pericopae, which discuss particular issues of halachah rather than general principles we also have parallel discussions elsewhere in the Mishnah which seem to be later discussions of the same issues. They take for granted that which is debated in Eduyot. For example consider Mishnah Eduyot 1:7 and its related pericopae, Ohalot 2:1. In Ohalot, the statement made by Hillel in Eduyot, is accepted as halachah.²

Mishnah Eduyot 1:7

Mishnah Ohalot 2:1

אלו מטמאין באהל: המה וכזית מן המה
וכזית נצל ומלוא חרוד רקב השרדה
והגלגול אבר מן המה ואבר מן החי
שיש עליהן בשר כראוי

בית שמאי אומרים
רבע עצמות מן העצמים בין משנים בין של
ובית הלל אומרים
רבע עצמות מן הגויה
מרב המניין או מרב הבנין
שמאי אומר אפילו מעצם אחד

רבע עצמות
מרב הבנין או מרב המנין

ורוב בנינו ורוב מנינו שלם
אף על פי שאין בהם רבע שמאין
כמה היא רוב מנינו מאה ועשרים וחמש

THE SIGNIFICANCE OF THE DUPLICATION

Based on this extensive duplication in the Houses unit, one could argue in two directions. First, one could argue that these pericopae in the Houses unit (except for the lamah mazkirin subunit) had their locus principalis outside of Eduyot. In that case the lack of material in Tosefta Eduyot might be explained stating 1) The Tosefta having already commented on these pericopae in their locus principalis saw no need to

² Other cases of this are Mishnah Eduyot 1:2/Mishnah Hallah 2:6 and Mishnah Eduyot 1:3/Mishnah Mikvaot 3:1.

comment upon then again in Eduyot; or 2) There is no Tosefta commentary in Eduyot because these pericopae had not yet been added to Eduyot at the time the Tosefta was compiled. Since these pericopae, whether in Eduyot or in their other loci, include fourth generation tannaitic comments, one would have to conclude that they were transferred after the fourth generation.

The second direction of argument would suppose that the original locus of these pericopae was Eduyot. However it seems unlikely that these pericopae originated in Eduyot, were commented on by the Tosefta as part of Eduyot and then when they were borrowed, the Mishnah was left and not the Tosefta. One would have to argue that this borrowing took place before the Tosefta was written. This conforms to Albeck's hypothesis that the material in Eduyot formed an early core borrowed by other masechtot.

Can we conclude which way the borrowing went? Perhaps. Since the material in the Houses unit has an opposite relationship with the Mishnah and Tosefta from that of the lamah mazkirin subunit, we might assume that they have different origins. The lamah mazkirin subunit is original to Eduyot, and contains some later comments of a more general nature on a few very old halachot. It may be that material from other masechtot which was similar in form to those halachot was brought to Eduyot. For example. Mishnah 1:1, which is duplicated in Mishnah Niddah 1:1 is similar in form to Mishnah 1:2 and 1:3 and may have been brought to compliment them. One bit of evidence for this is that in Bayli Shabbat 15A, Mishnah 1:1 is listed after Mishnah Eduyot 1:2 and

³ Chanoch Albeck, Mishnah Seder Nezikin, pg. 281.

1:3. In addition, Mishnah 1:7, part of the lamah mazkirin subunit which we have seen to be an early halachah due to its relationship with Ohalot 2:1 may have been the core about which Mishnah Eduyot 1:8-11 were gathered .

R. AKIVAH AND R. ISHMAEL UNIT

Here we find almost the opposite situation from that of the Houses unit. Most of these pericopae have Tosefta commentary in Eduyot and few of these pericopae have even partial parallels elsewhere in the Mishnah.⁴

Like the lamah mazkirin unit we find that halachot known elsewhere in the Mishnah are discussed in Eduyot. In Mishnah Eduyot 2:7a it is stated before R. Akivah in the name of R. Eliezer that a woman can go out on the Sabbath wearing a particular piece of jewelry, yerushalayim shel zahav. Tosefta Eduyot 1:10 tells us that R. Akivah made no decision on this issue. However in Mishnah Shabbat 6:1 going out on the Sabbath with this piece of jewelry is forbidden in an anonymous listing of things allowed and forbidden on the Sabbath. In Mishnah Eduyot 2:7b it is stated in the name of R. Eliezer that pigeon racers cannot testify in court but no decision is given, while in Tosefta Eduyot 1:11 it is stated that R. Eliezer allowed them to testify while the sages did not. In Mishnah Sanhedrin 3:3 the halachah is clearly known that pigeon racers cannot testify. It seems that Eduyot reflects an earlier period before the halachah was established when these matters could still be debated.

⁴ Mishnah Eduyot 2:4b = Mishnah Peah 5:2
 2:7c = Tohorot 4:2
 2:8c = Kellim 22:7a

It seems probable that this material originated in Eduyot before the fourth generation. Epstein sees this material as an initial collection of Yavneh testimonies,⁵ while Albeck, because of his view that the original tractate of Eduyot served as the basis for other tractates and was extensively borrowed, holds that this material is a late addition to Eduyot in that it is not duplicated elsewhere.⁶

THE LENIENCIES UNIT

Most of the material in the pericopae of Mishnah in the leniencies unit is duplicated elsewhere in the Mishnah, and much of the material in the leniencies unit in the Tosefta is duplicated elsewhere in the Tosefta. There are also cases where what is in the Mishnah in Eduyot is in the Tosefta elsewhere and vice versa.⁷

However, though there is extensive duplication in this unit as there was in the Houses unit, the nature of the duplication is different. In the Houses unit whole pericopae were duplicated. Here however, the pericopae in Eduyot are identical to pieces of material scattered in other places and seem to be made up of these pieces of pericopae from many tractates. The best example of this is Mishnah Eduyot 5:2. Its six parts are each identical

⁵ Chanoch Albeck, Mishnah Seder Nezikin:, p. 277

⁶ J.N. Epstein, Introduction to Tannaitic Literature:, p. 422

⁷ See the chart at the beginning of the chapter.

to a part of a pericope in a different tractate.⁸ Another difference between the Leniencies unit and the Houses unit, is the evidence we have of Tosefta Eduyot's being aware of the whole unit in the Mishnah because of its allusion to twenty-four cases at the beginning of the unit.

It seems possible that these cases of the leniencies of Bet Shammai were first part of other tractates or part of an early collection of halachot. They were then organized as we find them in Eduyot in order to compliment the first chapter of Eduyot. This is compatible with Epstein's view which sees this unit as a tannaitic collection added to Eduyot in one piece.⁹ Albeck again uses duplication as his criterion. He argues that because this material is highly duplicated, it was part of the original Eduyot used by other tractates.¹⁰

OPPOSITION TO SAGES UNIT

The opposition to Sages unit is highly duplicated elsewhere in the Mishnah but has little Tosefta material in Eduyot. It also has little Tosefta material related to the Mishnah, parallels to Eduyot. In that way it is different from the Houses unit, and perhaps this is a sign of its being of somewhat

⁸ Mishnah Eduyot 5:2a = Mishnah Hullin 8:16
 b Terumot 1:4
 c Kilayim 4:5b
 d Hallah 1:6a
 e Mikvaot 5:6b
 f Pesachim 8:8c

⁹ Chanoch Albeck, Mishnah Seder Nezikin:,p.278.

¹⁰ J.N. Epstein, Introduction to Tannaitic Literature:,p. 444

later composition. The opposition to Sages pericopae are remarkable in that they are maintained as units in their other loci as well.¹¹ It is difficult to identify their locus principali.

THE TESTIMONIES

In regards to duplication, the testimonies unit must be considered as three subunits. The first subunit is made up of halachot of early authorities. Here we find that some of the material is duplicated elsewhere in the Mishnah.¹² The second subunit is made up of the R. Joshua and R. Peloni versus R. Eliezer pericopae. This material is the most highly duplicated of the three subunits, as one might expect with material of well known Yavnean heroes.¹³ The third subunit

¹¹ Kellim 12:5-6, Betzah 2:6-8

¹² Mishnah Eduyot 2:1 = Mishnah Pesachim 1:6
 2:2 Zevachim 12:4b
 5:6b Negaim 5:3
 5:6c Niddah 2:6
 5:6d Bekhorot 3:4

¹³ The second subunit consists of Mishnah Eduyot 6:2,7:1,5-7 and Tosefta Eduyot 3:1b,c

Mishnah Eduyot 7:1 = Mishnah Bekhorot 1:6a
 7:5a Parah 10:3
 7:5b Nazir 3:2
 7:6 Temurah 3:1b,c
 7:7 Kellim 5:10a
 Tosefta Eduyot 3:1c Tosefta Sanhedrin 2:13

made up of testimonies of minor authorities, is less duplicated.¹⁴

The existence of duplicates of some of these pericopae elsewhere does not conflict with the view that this unit is original to Eduyot. It may be that the highly duplicated second sub-unit was borrowed to compliment material already in Eduyot. It may also be, as Albeck maintains, that this early Eduyot collection was well known and thus used as the basis for other tractates. To identify the origins of this unit it is necessary to discuss the content as well as its relationship to other parts of the Mishnah.

¹⁴ The third subunit includes Mishnah Eduyot 7:2-4,8-9,8:1-4 and Tosefta Eduyot 3:1a,d,3:2

Mishnah Eduyot 7:2	=	Mishnah Terumot 10:9
7:3		Mikvaot 5:5b
7:9a		Gittin 5:5

CHAPTER VII

AUTHORITIES IN EDUYOT

AUTHORITIES IN MISHNAH EDUYOT

Thirty-seven different rabbinic authorities appear in Mishnah Eduyot. The most popular are the houses of Hillel and Shammai, about whom forty-five testimonies are stated, mainly in chapters one, four and five. R. Eliezer and R. Joshua are the next most often mentioned with eleven halachot apiece and R. Akivah is also prominent. Each of R. Akivah's five most famous students, R. Shimon, R. Meir, R. Elazar, R. Judah and R. Yosi, also appear in Mishnah Eduyot.

As one might expect, the earliest authorities in Eduyot appear only when citing themselves, never citing others or commenting on the opinions of others. Second generation tannaitic authorities frequently cite themselves, third generation authorities cite themselves and also comment on halachot presented by others, and fourth generation authorities either cite the teachings of others or comment on halachot presented by earlier authorities. Exceptions to this progression exist among those authorities cited only once or twice in Eduyot, often their only citation in the Mishnah, who tend to make statements in their own names regardless of their generation. However, these tend to be third generation authorities.

The earliest authorities in Eduyot, excluding Hillel and Shammai, appear in the testimonies unit: Yosi ben Yoezer, Hananyah Segan Kohanim, and Akabiah ben Mehallalel. Second and third generation tannaitic authorities predominate in

that unit and there is no mention of a fourth generation authority there.

The latest authorities in Eduyot are found in the leniencies subunit in which the testimonies are by fourth generation tannaim. They also appear in the houses unit making comments which are addenda to the basic form of the unit. For example, in Mishnah Eduyot 1:9 we find a statement of R. Meir's appended to the pure form of the pericopae.

הפורס סלק ממעות מעשר שני
ביה שמאי אומרים בכל סלק מעות
וביה הלל אומרים בשקל כסף ובשקל משות

והנכסאין האין אין מחללין כסף ופרות על הכסף

In the R. Akivah and R. Ishmael unit we find two comments of other authorities appended to the end of pericopae. In Mishnah Eduyot 2:5 we find a short statement of R. Elazar ben Zadok, probably referring to R. Elazar ben Zadok II a fourth generation authority. In Mishnah Eduyot 2:10 we find a short concluding statement by Yochanan ben Nuri, a third generation authority.

Most of the authorities in the opposition to sages unit are from the Yavneh period, however there is one short comment of R. Judah's at the end of Mishnah Eduyot 3:12.

AUTHORITIES COMMON TO BOTH THE MISHNAH AND TOSEFTA OF EDUYOT

As one might expect, due to the great amount of material common to both the Mishnah and Tosefta of Eduyot, many authorities are mentioned in both works.

Most of the more prominent authorities mentioned in Eduyot, are found in both the Mishnah and Tosefta. Thus we

find halachot in the names of Hillel, Shammai, Beit Hillel, Beit Shammai, Eliezer, Yehoushua, Akivah, Ishmael, Meir, Yehudah and Shimon in both works.

Many less prominent authorities who appear in Eduyot, also appear in both the Mishnah and Tosefta. They are Dosa b. Hyrcanos, Akabiah b. Mehallalel, Zadok, Pappas, Yehudah ben Baba and Joshua b. Bateira. In addition five authorities whose names appear only in tractate Eduyot, appear in both the Mishnah and Tosefta of Eduyot. They are Yosi HaKohen, Yehudah HaKohen, Menachem b. Sagnai, and Joshua b. Matya .

AUTHORITIES MENTIONED ONLY IN THE MISHNAH

Mishnah Eduyot includes mention of fourteen rabbinic authorities not mentioned in the Tosefta. This is not surprising as the Mishnah is a longer, more inclusive work.

Three of these authorities not mentioned in Tosefta Eduyot are especially prominent: Tarfon, Elazar ben Azariah and Rabban Gamliel. R. Tarfon appears only once, in Mishnah Eduyot 1:10 which is a duplicate of Maaser Sheni 2:9. There is no parallel or commentary material on that pericopae in Tosefta Eduyot, but there is a discussion of this pericope in Tosefta Maaser Sheni 2:7. R. Elazar b. Azariah also appears only once in Mishnah Eduyot, 3:12. This Eduyot pericopae is duplicated in Mishnah Betzah 2:8 but has no parallel in the Tosefta. The omission of these two authorities should not be considered significant since it reflects the history of the composition of Eduyot rather than particular concerns about those two figures.

Rabban Gamliel appears four times in Mishnah Eduyot. He is cited in Mishnah Eduyot 3:9,10,11 which are duplicates of Mishnah Kellim 12:6, Mishnah Betzah 2:6 and Mishnah Betzah 2:7, respectively. These have no Tosefta parallel in Eduyot. A story about Rabban Gamliel is told in Mishnah Eduyot 7:7. Only two of the four cases cited in Mishnah Eduyot 7:7 have Tosefta parallels;^o the one which receives support from the story about R. Gamliel does not. R. Shimon ben Gamliel, mentioned once in Mishnah Eduyot 8:3, is not mentioned at all in Tosefta Eduyot. In general, most of the citations in his name are aggadic, not halachic.

There does not seem to be enough evidence to impute an anti-Nesiut bias to Tosefta Eduyot despite the omission of any mention of Rabban Gamliel and Rabban Shimon ben Gamliel. Rather the omission of these two patriarchs should be seen in the context of other omissions seven of the remaining authorities who appear in Mishnah Eduyot but not in the Tosefta, appear in the testimonies unit. They are: Chananyah Segan Kohanim, Zechariah ben HaKetzav, Yosi ben Yoezer, Nechunyah ben Elinatan, Yakim Ish Hadar and Nechemyah Ish Kfar Deli. The other two authorities not mentioned in Tosefta Eduyot, Yochanan ben Nuri and Eliezer ben Hanoah, appear only once in the Mishnah. In those cases their names are connected to comments which are additions to the form of their pericopae.

Thus we find that the Tosefta omitted figures found in material that was duplicated elsewhere in the Mishnah. As we have suggested this is because the Tosefta had already commented on that material in another context or because that material

was not yet part of Eduyot at the time the Tosefta was composed. We also find the Tosefta omitting the names of authorities found only in the testimonies unit. Albeck explains these omissions according to his view that these materials are late additions to the Mishnah of Eduyot, but it is also possible to explain these omissions by considering the Tosefta's interest in Eduyot. The testimonies unit reflects the explanation of Eduyot found in the Talmud rather than the one found in the Tosefta. It supports the picture of Eduyot as a collection of decided halachot from the day R. Gamliel was impeached. Perhaps this unit was therefore uninteresting or unavailable to the Tosefta which saw Eduyot differently.

AUTHORITIES MENTIONED ONLY IN THE TOSEFTA

In its role as commentator on the Mishnah, the Tosefta occasionally brings in material belonging to authorities not mentioned in Mishnah Eduyot. Two of these authorities not mentioned in Mishnah Eduyot, Ishmael son of R. Yochanan b. Berokah, and Hannanyah b. Adai, do not appear in the Mishnah at all.

Among those authorities who appear in Tosefta Eduyot but not in Mishnah Eduyot are: Abba Shaul, Eliezer b. Zadok, Yochanan b. HaChoranit, Shimon b. Azai, Joshua b. Karcha, Eliezer b. Aakov, Shimon b. Elazar, Yosi b. R. Yehudah R. Shimon b. R. Yehudah and Rabbi.

Comments of Abba Shaul and R. Joshua b. Karcha are cited in Tosefta 2:9a and 1:5 respectively. Eliezer b. Zadok and Yochanan b. HaChoranit appear in a story which the Tosefta

brings as a commentary on Mishnah Eduyot 4:6a. Simon ben Azai appears in a parallel to Mishnah Eduyot 8:4 bringing testimony regarding a statement of R. Joshua found in the Mishnah. Rabbi is mentioned in Tosefta Eduyot 2:10.

The fourth and fifth generation who appear only in the Tosefta are found in the leniencies unit. Of these, R. Eliezer b. Yaakov cite an additional case of a leniency in Tosefta 2:6 and Shimon B. Elazar and Ishmael son of R. Yochanan are the authors of the two al mah nechlaku comments in Tosefta 2:4. Finally, two fifth generation authorities make additional comments in the leniencies unit, R. Yosi b. R. Yehudah and R. Shimon B.R. Yehudah. The appearance of these later authorities is further evidence of the Tosefta's being compiled at some time later than the Mishnah.

Solomon Zeitlin,¹ Gedalyahu Alon,² and others have argued that concern with ritual purity was the most important characteristic of the Pharisees. They note that it was stress on ritual purity for their own community and emphasis on tithing which distinguished the chaverim. Neusner has explored the difference between these Pharisaic-chaverim concerns and those of the early tannaim in his attempt to isolate pre-70 and post-70 traditions.³

The overwhelming majority of halachot in Eduyot deal with ritual impurity. Forty-three pericopae in Mishnah Eduyot deal directly with matters of purity and impurity. Other topics dealt with extensively include: offerings, Temple related matters, holiday and Sabbath observance, and laws relating to marriage. There are very few halachot relating to jurisprudence in this tractate.

The stress on ritual purity is most noticeable among the halachot of the first and second generation authorities. Interest in the Temple and in offerings also seems strongest among these early authorities. However, where the fourth generation authorities bring testimony about the houses of Hillel and Shammai, this testimony also usually consists of matters relating to ritual purity. In the Tosefta we find more interest in diverse topics among all generations of tannaitic authorities.

¹ Solomon Zeitlin. "The Am Haarez," (Jewish Quarterly Review 23, 1932-33). p. 45, 59.

² Gedalyahu Alon. Jews, Judaism and the Classical World. (Jerusalem: The Magnes Press, 1977), p. 205.

³ Jacob Neusner. Early Rabbinic Judaism. (Leiden: E.J. Brill, 1975), p. 52.

In this context it is important to see that those halachot in Eduyot dealing with ritual purity stress Pharisaic-chaverim concerns: ritual purity for the non-priest as well as the priest, and concern with ritual purity in relation to food. For example in Eduyot we find six halachot relating to the impurity of the dead with no relationship to the priesthood.⁴ Halachot relating to women's discharges⁵ and the preparation of a proper mikvah⁶ relate to ritual purity for the general community. We find five halachot which deal with ritual purity and food preparation⁷ and an additional eight which relate to the ritual purity of various household and trade utensils.⁸

Tithes, another major Pharisaic-chaverim concern, are discussed in eighteen pericopae.⁹ Three of these pericopae are specifically concerned with ritual purity in regards to the preparation of

⁴ Mishnah Eduyot 1:7,3:1,4:12,5:1 (Tosefta Eduyot 2:5), 6:2, 6:3 (Tosefta Eduyot 2:10).

⁵ Mishnah Eduyot 1:1,5:1 (Tosefta Eduyot 2:5),5:4 (Tosefta Eduyot 2:8).

⁶ Mishnah Eduyot 1:3 (Tosefta Eduyot 1:3),5:2,7:3,7:4.

⁷ Mishnah Eduyot 1:14,2:5 (Tosefta Eduyot 1:8),4:6 (Tosefta Eduyot 2:2 5:3 (Tosefta Eduyot 2:7),7:2 (Tosefta Eduyot 3:1a).

⁸ Mishnah Eduyot 1:11,2:8 (Tosefta Eduyot 1:13), 3:4,3:5,3:6 (=Tosefta Eduyot 1:17),3:7 (Tosefta Eduyot 1:18),5:1 (Tosefta Eduyot 2:5), 7:7 (Tosefta Eduyot 3:1), 7:8 (Tosefta Eduyot 3:1).

⁹ Mishnah Eduyot 1:2 (Tosefta Eduyot 1:2), 1:8,1:9,1:10,2:4,2:7 (Tosefta Eduyot 1:11), 3:2,3:6 (Tosefta Eduyot 1:17),4:3,4:4,4:5,4:10 (Tosefta Eduyot 2:4),5:1 (Tosefta Eduyot 2:5),5:2,7:1,7:9,8:2.

tithes.¹⁰ In addition, when Eduyot discusses matters relating to the Temple these often concern ritual purity.¹¹

Another sign of Pharisaic-chaverim concern is the discussion of the am haaretz in Mishnah Eduyot 1:14. Note that there the am haaretz is discussed as a potential defiler of food, as someone who does not keep the laws of ritual purity.

Mishnah Eduyot also displays a relative lack of interest in rabbinic institutions. Though there is considerable discussion of the Temple and Temple service, there is no mention of the synagogue in Eduyot, nor of prayer, despite discussion of Sabbath and festivals.

On some occasions the term rabbi is not used and many of the authorities in Eduyot are not identified as rabbis: Hillel, Shammai, Beit Hillel, Beit Shammai, Akabyah ben Mehalallel, Menachem ben Sagnai. Other figures who are addressed as rav are also identified as priests: Yosi HaKohen, Yehudah HaKohen. We do not find any information on the other institutions of rabbinism such as the nesiut, although Rabban Gamliel and Rabban Shimon ben Gamliel are both referred to with their titles.

¹⁰ Mishnah Eduyot 1:8, 2:4, 2:7 (Tosefta Eduyot 1:10-12)

¹¹ Mishnah Eduyot 2:1, 2:3, 3:2, 3:3 (Tosefta Eduyot 1:16), 5:6 (Tosefta Eduyot 2:8b), 7:5, 8:1 (Tosefta Eduyot 3:2), 8:4, 8:5 (Tosefta Eduyot 3:3).

This distribution of topics can be seen also by considering the tractates in which material identical, or almost identical, to that in Eduyot is found. The largest number of parallel pericopae, nineteen, are found in Toharot, with six from Kodashim and thirteen from Zeraim. As we would expect there are also a significant number of parallels from Nashim, sixteen, and Moed, seven. There is no material from Nezikin.¹²

RABBINISM IN EDUYOT

There is also some evidence for rabbinism in Eduyot, especially in the Tosefta. This reinforces the impression we have already received that the Tosefta of Eduyot postdates the Mishnah.

First there is concern with the transmission of traditions and their authoritativeness. This of course is implied in the existence of Eduyot as such, but here we are concerned with internal evidence.

¹² Distribution of Parallels by Order:

I Zeraim Peah 5:2a,6:1,6:2,7:6 Kilayim 4:5b Sheviit 4:2b Terumot 1:4,10:9 Maasrot 4:2b Maaser Sheni 2:4b,2:8,2:9 Hallah 1:6a	V Kodashim Zevachim 12:4b Hullin 8:1b,11:2b Temurah 3:1bc Keritot 1:6a Bekhorot 1:6
II Moed Pesachim 1:6,6:8c Betzah 1:1,1:2,2:6,2:7,2:8	VI Toharot Kellim 5:1a,12:5b,12:6,22:4,22:7a Ohalot 3:1,5:3,11:3c Toharot 4:2,6:2,8:8d Mikvaot 5:5b,5:6d Niddah 1:1,4:3a,4:3b Tebul Yom 3:2 Yadayim 3:5c Uktzin 3:6c
III Nashim Yebamot 1:4,3:1,3:5,15:2,15:3 Ketubot 2:5b,5:6a Nazir 3:6,3:7,3:2b Gittin 2:5b,4:5,5:5,8:4,8:9 Kiddushim 1:1	

The lamah mazkirin sub unit in the Mishnah and Tosefta is concerned not so much with specific halachot but with the transmission of halachot. This unit is concerned with the form of that transmission and with the question of authority. As we have already mentioned,¹³ it has been suggested by Shmuel Shmidah that this discussion originated in the Tosefta. Indeed we do find more evidence of this type of discussion in the Tosefta. In addition to Tosefta 1:2-4 which do have parallels in the Mishnah, we find discussions of this type in Tosefta 1:5, 2:3, and 3:4c, all of which do not have mishnaic parallels. In Tosefta 1:5 the question of the authority of sages is discussed by posing the problem of two sages who disagree. In Tosefta 2:3 the authoritativeness of the halchot of the house of Hillel is insisted upon. In Tosefta 3:4 the use of terms rab and rabban are defined.

The exegetical passages in the Tosefta, Tosefta 1:1b and 3:4, which have no Mishnah parallel, can also be seen as evidence for the Tosefta's interest in the origins of halachot. The only exegetical material in the Mishnah, Mishnah 9-2:10 has a Tosefta parallel and is aggadic and not halachic. The al mah nechlaku formulations found in the Tosefta, are also concerned with the transmission of halachot and especially with determining who said what. No such concern with the authenticity of traditions is found in the Mishnah. A second type of evidence for concern with rabbinism is found in the Akivah/Ishmael unit and in the aggadic portion of Mishnah Eduyot 5:6-7. Here we find concern with specific instances of the transmission of traditions, rather than with the general question of the transmission of traditions.

¹³ Page 58

In the R. Akivah R. Ishmael unit, Mishnah 2:4-10=Tosefta 1:7-15, we find concern with before whom statements were made, and with whether what was taught was accepted by other scholars. We have already mentioned that this unit is exceptional in the amount of Tosefta material we find.

In Mishnah 5:6-7 the concern is with Akabiah recanting and accepting the authority of the majority and with whether Akabiah's son should recant. There is also mention of nidui. This material does not fit the form of the unit which is short testimonies. Albeck insists that because this material is not duplicated elsewhere in the Mishnah it is a late addition to Eduyot. In that the Tosefta deals only with the four halachic testimonies currently embedded within the story, and does not seem aware of the aggadic framework in which they are currently set, it seems possible that that material was not part of Eduyot at the time the Tosefta was composed, and therefore was a late addition.

A third type of evidence of rabbinic concerns in Eduyot relates to Messianism. This is found in a drash of Rabbi Akivah's concerning the end of days, which is found in the Mishnah in a short form, Mishnah 2:10 and in a more extensive formulation in the Tosefta, Tosefta 1:15. The discussion of Elijah at the end of the tractate also has messianic overtones. Note that in this discussion the issue of transmission of authority is explicitly raised. In Mishnah 8:7 R. Joshua refers to the transmission of a teaching about Elijah as the basis for its authority:

The pivotal figure here is Rabban Yochanan ben Zakkai a hero of Yavneh and of rabbinism. The phrase halachah lemosheh misinai is also

characteristic of Pharisaism We have already pointed out that both Epstein and Albeck agree that Mishnah 8:6-8 form a later *coḡa*, and that this material is not of the same form as Mishnah 8:1-5.

CHAPTER NINE: CONCLUSIONS

With a conception of early and later materials based on the relative amounts of Pharisaic versus Rabbinic concerns, along with information about the relationship of the Mishnah to the Tosefta, and of Eduyot to the rest of the Mishnah and Tosefta; let us summarize the relative dating of various units within Eduyot.

UNITS

THE HOUSES: Topically we find a preponderance of Pharisaic concerns. Five pericopae discuss ritual purity, three discuss tithes and one discusses ritual purity in relation to tithes. The one pericope upon which the Tosefta comments deals with marriage laws. This is congruent with the other evidence that this unit is relatively early: the fact that it is highly duplicated, with Tosefta material in other tracts only.

THE LAMAH MAZKIRIN SUBUNIT: Just as this unit has been the opposite of the houses unit regarding Tosefta material and amount of duplication, so too it is the opposite of the houses unit regarding topic. Here, as we have mentioned above, we find a preponderance of rabbinic concerns.

THE TESTIMONIES: Topically, we find that impurity, a Pharisaic concern, is central to this unit with fifteen halachot. The other major interest of this unit is the Temple and Temple related offerings. This would lead us to an early dating of this unit were it not for the fact that some of the discussion of impurity has taken on rabbinic overtones in its concern with impurity and implements.²

² Jacob Neusner, Early Rabbinic Judaism. (Leiden:E.J. Brill,1975)p8-12

R. AKIVAH AND R. ISHMAEL: Though there is some discussion of ritual impurity, the topics discussed here are broader than those in other units, including several pericopae relating to holidays and marriage laws. In addition this unit, as we have mentioned above, manifests concerns with the transmission of traditions, a later concern. This unit is dealt with extensively in the Tosefta and has few duplicates elsewhere in the Mishnah and Tosefta: all this confirms our conception of it as a somewhat later Eduyot product.

OPPOSITION TO SAGES: As in the R. Akivah and R. Ishmael unit, we find concern with ritual purity and with sabbath and holidays. There are many Yavneh figures in this unit but the material is highly duplicated. We might date this somewhat earlier than the R. Akivah v. R. Ishmael unit, but later than the houses unit, or consider it material brought to Eduyot.

MEKULAI: Though topically dealing with early materials, almost all the halachot deal with ritual purity, the redaction of this unit is later than that of chapter one. Many fourth generation authorities appear. In its partial parallelism it seems to have been composed out of pre-existing material.

Mishnah Eduyot is a composite of units dating from different periods. The difference between the units is clear in their topics, their relation to the Tosefta, and their relationship to other tractates in the Mishnah.

Tosefta Eduyot seems to be a later composition due its greater concern with rabbinic issues and its dependence upon the Mishnah.

תוספתא

משנה

Tosefta 1:1

משנכנסו חכמים בכרם ביבנה אמרו
 עתידה שעה שיהא אדם מבקש דבר
 מדברי תורה ואינו מוציא
 מדברי סופרים ואינו מוציא
 שנ' "לכן הנה ימים באים נאם יי'
 והשלחתי רעב לארץ לא רעב ללחם
 ולא צמא למים כי אם לשמע דברי יי'
 ונע' מים ועד ים ומצפון ועד מזרח
 ישוטטו לבקש את דבר יי' ולא ימצאו
 "דבר יי' זו נבואה
 "דבר יי' זה הקץ
 "דבר יי' שלא יהא דבר מדברי תורה
 דומה לחבירו

אמרו נתחיל מדלל ומשמאי

שמאי אומ' מקב חלה
 והילל אומ' מקבים
 וחכמ' אומ'
 לא כדברי זה ולא כדברי זה
 אלא קב ומחצה חייב בחלה

שנ' "ראשית עריסותיכם חלה"
 כדי עיסתכם וכמה עיסתכם כדי עיסת מדבר
 וכמה עיסת מדבר כעומר
 שנ' "והעומר עשירית האיפה

Tosefta 1:2

שיערו חכמים
 שבעה רבעים ועוד מדברות
 שהן חמש רבעים בצירוף
 שהן קב ומחצה ירושלמית

Tosefta 1:3

הילל אומ'
 מלא חץ מים שאובין
 של שנ ים עשר לוג
 פוסלין את המקוה

שמאי אומ'
 מלא היין מים שאובין
 של שלשים וששה לוג
 פוסלין את המקוה

Mishnah 1:2

שמאי אומר מקב לחלה
 והלל אומר מקבים
 וחכמים אומרים
 לא כדברי זה ולא כדברי זה
 אלא קב ומחצה חייבים בחלה

ומשהגדילו הסדות אמרו

חמשת רבעים חייבים

רבי יוסי אומר
 חמשה פטורין
 חמשה ועוד ה ימים

Mishnah 1:3

הלל אומר
 מלא חץ מים שאובין

פוסלין את המקוה
 אלא שאדם ח יב לומר בלשון רכו
 ושמאי אומר

חשעה קבין

וחכמים אומרים
לא כדברי זה ולא כדברי זה

אלא עד
שבאו שני גרדיים משער
האשפות שבירושלים
והעידו משום שמעיה ואבטליון
שלש ל גים מים שאובין
פוסלין את המקוה
וקיימו חכמים את דבריהם

Mishnah 1:4

ולמה מזכירין את דברי שמאי
והלל לבטלה

ללמד לדורות הבאים
שלא יהא אדם עומד על דבריו
שהרי אבות העולם לא עמדו
על דבריהן

Mishnah 1:5

ולמה מזכירין
דברי היחיד בין המרביין
הואיל ואין הלכה אלא
כדברי המרביין

שאם יראה בית דין את
דברי היחיד
ויסמך עליו
שאיין בית דין יכול לבטל
בית דין חכרו
עד שיהא גדול ממנו
בחכמה ובמניין
היה גדול ממנו בחכמה
אבל לא במניין
במניין אבל לא בחכמה
אינו יכול לבטל דבריו
עד שיהיה גדול ממנו
בחכמה ובמניין

וחכמ' אומ'
לא כדברי זה ולא כדברי זה
אלא שלשת לוגין מים שאובין
פוסלין את המקוה

מעשה
שבאו שני גרדיים משער
האשפות שבירושלים
והעידו משום שמעיה ואבטליון
שלשת לוגין מים שאובין
פוסלין את המקוה
וקיימו חכמ' את דבריהם

ולמה הוזכרו שם מקומותיהן ושם אומנותן
והלא אין לך אומנות ירידה אלא גרדי
ואין לך מקום בזוי בירושלים כשער האשפות
אלא

מה אבות העולם לא עמדו על דבריהן במקום שמועה
על אחת כמה וכמה

שלא יעמיד אדם על דברו
במקום שמועה

Tosefta 1:4

לעולם הלכה כדברי המרובין
לא הוזכרו
דברי היחיד בין המרובין
אלא לבטלן

ר יהודה אומ'
לא הוזכרו דברי יחיד בין המרובין
אלא שמא תיצרך להן שעה

ויסמכו עליהן

Mishnah 1:6

אמר רבי יהודה

אם כן למה מזכירים

דברי היחיד בין המרביין
לבטלה

שאם יאמר אדם

כך אני מקבל

יאמר לו

כדברי איש פלוני שמעת

וחכש' אור

ליא הוזכרו

דברי יחיד בין המרובין

אלא מתוך שזה אור' טמא וזה אור' טהור
זה אור' טמא כדברי ר' אליעזר

ואמרו לו

כדברי ר' אליעזר שמעתה

Tosefta 1:5

ניטאל לחכם אחד וטימא לו

לא ישאל לחכם אחר

נשאל לחכם וטיהר לו

לא ישאל לחכם אחר

היו שנים אחד אור' ואחד מתיר

אחד מטמא ואחד מטהר

אם יש חכם אחר נשאלין לו

ואם לאו הולכין אחר המחמיר

ר' יהושע בן קרחה אור'

דבר מדברי תורה הולכין אחר המחמיר

מדברי סופרין הולכין אחר המיקל

Tosefta 1:6

האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים

שלום בינו לבינה ושלום בעולם

באתה ואמרה מת בעלי תינשא

מת בעלי תתייבם

שלום בינו לבינה ושלום בעולם

ריבין בינו לבינה ושלום בעולם

באתה ואמרה מת בעלי

בין בוכה בין שאינה בוכה

בין שבגדיה קרועין בין שאין בגדיה קרועין

נאמנה

ר' יהודה אור'

לעולם אינה נאמנה

אלא אם כן באתה בוכה ובגדיה קרועין

אמרו לו

אם כן זו שהייתה פיקחת תינשא

וזו שלא היתה פיקחת לא תינשא

Mishnah 1:12

אלו דברים שחזרו בית הלל

להורות כדברי בית שמאי

האשה שבאה ממדינת הים

ואמרה מת בעלי חנשא

מת בעלי תתייבם

ובית הלל אומרים
לא שמענו אלא
בבאה מן הקציר על בד

ובית הלל אומרים
לא שמענו אלא
הבא מן הקציר בלבד
אמרו להן בית שמאי
והלא כל ימות השנה קציר
יצא קציר שעורים ובא קציר
יצא קציר חיטים ובא קציר
יצא הבציר ובא מסיק
נמצאו כל ימות השנה קציר

אמרו להם בית שמאי
אחת הבאה מן הקציר
ואחת הבאה מן הזיתים
ואחת הבאה ממדינת הים
לא דברו בקציר אלא בהורה
חזרו בית הלל להורות
כבית שמאי

בית שמאי אומרים
תנשא ותטל כתבתה
ובית הלל אומרים
תנשא ולא תטל כתבתה
אמרו להם בית שמאי
החרתם את הערוה החמורה
לא תחירו את המכור הקל
אמרו להם בית הלל
כצינו שאין האחים
נכנסין לנחלה על פיה
אמרו להם בית שמאי
והלא מספר כתבתה נלמד
שהוא כותב לה
שאם הנשאי לאחר
השלי מה שכתוב ליר
חזרו בית הלל
להורות כדברי בית שמאי

Tosefta 1:7

ששה דברים ר' עקיבה מטמא וחכמ' מטהרין
השרץ והצפרדע ברשות הרבים
וכן כזית מן המת וכזית מן הנבלה
עצם מן המת ועצם מן הנבלה
גוש מן הארץ טהרה גוש מבית הפרס
גוש מארץ טהרה גוש מארץ העמים
שני שבילין אחד טמא ואחד טהור
ר' עקיבה מטמא וחכמ' מטהרין

ששה ספקות ר' עקיבה מטמא וחכמ' מטהרין
השדדה והגולגולת משני מהים
רביעית דם משני מהים
רובע עצמות משני מהים
אבר מן החי משני מהים
ר' עקיבה מטמא וחכמ' מטהרין

Mishnah 2:5

שלשה דברים אמרו
לפני רבי ישמעאל
ולא אמר בהם אסור ולא התר
ופרשן רבי יהושע בן מתיא

המפיס מרסא בשבת
אם לעשות לה פה

ח דב
ואם להוציא ממנו לחה
פסור

ועל הצד נחש בשבת
אם מתעסק שלא ישכנו פסור
ואם לרפואה ח דב

ועל לפסין אירוניות
שהן טהורות בא' הל המת
וטמאות במשא הזב

רבי אלעזר בן צדוק אומר
אף במשא הזב טהורות
מפני שלא נגמרה מלאכתן

Mishnah 2:6

שלשה דברים אמר רבי ישמעאל
ולא הודו לו רבי עקיבא
השום והבטר והמלילות
שרסקן מבעור יום
שרבי ישמעאל אומר
יגמר משתחשך
ורבי עקיבא אומר
לא יגמר

Mishnah 2L7

שלשה דברים אמרו
לפני רבי עקיבא
שני ים משום רבי אליעזר
ואחד משום רבי יהושע

שני ים משום רבי אליעזר
יוצאת אשה בעיר של זהב

Tosefta 1:8

שלשה דברים אמרו
לפני ר' ישמעאל
ולא אמ' להן איסור והיתר
ופירשן יהושע בן מתיא

המפיס מורסא בשבת
אם לקולפה או לעשות לה פה
כדרך שהרופאים עושין
חייב
אם להוציא ממנו לתה
פסור

Tosefta 1:9

השום והבוטר והמלילות
שרסקן מבעור יום
רבי ישמעאל אומ'
יגמור משתחשך
ור' עקיבא אומ'
לא יגמר
אלא כהנים נהגו כדברי ר' ישמעאל

Tosefta 1:10

שלשה דברים אמרו
לפני ר' עקיבא
שני ים משום רבי אליע'
ואחד משום ר' יהושע
ולא אמ' להן לא איסור ולא היתר
לא כשר ולא פסול
לא טומאה ולא טהרה

שני ים משום ר' אליעזר
אשה מהוא לצאת אמב' עיר של זהב

ולא אמ' בה לא איסור ולא היתר
ר' אליעזר מכשיר וחכמ' אסרין

Tosefta 1:11

ומפריחי יונים פסולים לעדות

ולא אמר בהן לא כשר ולא פסול
רבי אליעזר מכשיר וחכמים פוסלין

Tosefta 1:12

אחד משום ר' יהושע
השרץ בפי חולדה
ו חולדה מהלכת על גבי ככרות של חרומה
ספק נגע ספק לא נגע

ר' אליעזר מטהר
ור' יהושע מטמא
וחכמים אול ודאי טמא
וספק טהור

Tosefta 1:13

חנור שתחילתו ארבעה ושיריו ארבעה
שבראשונה היו אומרים שלשה
הודו לו

סנדל של עץ ושל סיידין שטמא מדרס
ואשה חולצת בו
ויוצאין בו בשבת
ולא הודו לו

Tosefta 1:14

חמשה דברים היה ר' עקיבא דורשן כמין הגדה
בחמשה דברים האב זוכה לבן

וחכמים אול
עד הפרק זוכה לו כיכאן וא לך זוכה לעצמו
אמר להן ר' עקיבא
היכן מצינו
שהיו חגרין עד הפרק וכשהגיע הפרק נחפשו
ושהיו חרשין עד הפרק וכשהגיע הפרק נחמקו
ושהיו סומין עד הפרק וכשהגיע הפרק נחפתחו
היאך זוכה לו עד אותה שעה

ומפריחי יונים פסולים לעדות

ואחד משום רבי יהושע
השרץ בפי חלדה
ןמהלכת על גבי ככרות של חרומה
ספק נגע ספק לא נגע

ספקו טהור

Mishnah 2:8

שלשה דברים אמר רבי עקיבא
על שנאים הודו לו
ועל אחד לא הודו לו

על סנדל של סידים
שהוא טמא מדרס

ועל שירי חנור ארבעה
שהיו אומרים שלשה
והודו לו

ועל אחד לא הודו לו
על כסא שנטלו שנאים מחפזין
זה בצד זה
שרבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין

Mishnah 2:9

הוא היה אומר

האב זוכה לבן
בנוי ובכח וכעשר ובחכמה
ובשנים

אמר לו לאו כי מצינו
שהיו פושטין עד הפרק וכשהגיע הפרק נתפסחו
היאך זוכה לו עד אותה שעה
אמר לר' כי מצינו
שהיו פושטין עד הפרק וכשהגיע הפרק נתפסחו
וכשהיו פיקחין עד הפרק וכשהגיע הפרק נתפסחו
הא אין זוכה לו עד אותה שעה בלבד
מספר הדורות לבניו הקץ
אף על פי שהימים ילילות כחוט השערה לפני המקום
אלא אינו מונה אלא דורות
שנא "קורא דורות מראש"
אף על פי שנ'
"ועבדום וענו ארבע מאות שנה"
שנ' "ודור רביעי ישובו הנה"

ומספר הדורות לפניו, והוא הקץ

שנאמר "קרא דורות מראש"

אף על פי שנאמר

"ועבדום וענו ארבע מאות שנה"
שנאמר "ודור רביעי ישובו הנה"

Tosefta 1:15

הרי הוא אומ'
"את מספר ימין אמלא"
אילו שני דורות
ושער כל אדם זכה משלימין לו את שנותיו
לא זכה פוחחין לו מהן דברי ר' עקיבא
וחכמ' אומ'
זכה מוסיפין לו על שנותיו
לא זכה פוחחין לו מהן
אמרו לו לר' עקיבא
היאך הוא אומ'
"והוספתי על ימין חמש עשרה שנה" א"ל לר' (משנ' המס'
א"ל להן ר' עקיבא
הרי הוא אומ'
"הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו"
ועדיין מנשה לא בא לעולם
אמרו לו וכי נאמר
הנה בן נולד לבית דוד מחזקיה
והלא לא נא' אלא
"הנה כן נולד לבית דוד"
בין מחזקיה ובין מבית כל דוד

Mishnah 3:3

מעי אבטיח וקניבת ירק של תרומה
ר' דוסא מחיר לזדים
וחכמים אוסרין

Tosefta 1:16

חמש רחלים גוזזות מנה מנה
ופרס שהן שבעים וחמש סלעים
חייבות בראשית הגז
דברי ר' דוסא
וחכמ' אומ'
חמש רחלות גוזזות כל שהן
ר' נתן אומ'
ר' דוסא אומ'
כביצה אוכלין כמרה ובקליעתה
וחכמ' אומ'
חוצ' מקליפתה

חמש רחלות גוזזות מנה מנה
ופרס
חייבות בראשית הגז
דברי ר' דוסא
וחכמים אוסרים
חמש רחלות כל שהן

Mishnah 3:6

השבויה אוכלת בתרומה
דברי ר' דוסא
וחכמים אומרים
יש שבויה אוכלת
ויש שבויה שאינה אוכלת
כיצד

האשה שאמרה נשביתי וטהורה אני
אוכלת
שהפה שאמר הוא הפה שהחיר
ואם יש עדים שנשבית
והיא אומרת טהורה אני
אינה אוכלת

Mishnah 3:7

ארבעה ספקות
ר' יהושע מטמא וחכמים מטהרין
כיצד

הטמא עומד והטהור עובר
הטהור עומד והטמא עובר
טמאה ברשות היחיד
וטהרה ברשות הרבים
טהרה ברשות היחיד
וטמאה ברשות הרבים
ספק נגע ספק לא נגע
ספק האהיל ספק לא האהיל
ספק הסיט ספק לא הסיט
ר' יהושע מטמא וחכמים מטהרין

Tosefta 1:17

האשה שאמרה נשביתי וטהורה אני
הרי זו אוכלת

אם יש עדים שנשבית
והיא אומרת טהורה אני
אינה אוכלת

Tosefta 1:18

ארבע ספיקות
ר' יהושע מטמא וחכמים מטהרין

הטמא עומד והטהור עובר
הטהור עומד והטמא עובר
טמאה ברשות היחיד
וטהרה ברשות הרבים
טהרה ברשות היחיד
וטמאה ברשות הרבים
ספק נגע ספק לא נגע
ספק האהיל ספק לא האהיל
ספק הסיט ספק לא הסיט
ר' יהושע מטמא וחכמים מטהרין

Tosefta 2:1

ארבעה דברים ר' אליעזר מטהר וחכמים מטמאין
מסרק של צרצור
ר' אליעזר אומר אין מטמא באויר
וחכמים אומרים מטמא באויר
דף של נחתום שקבעו במסמר
שחבר כמריש או בקורה
ר' אליעזר מטהר וחכמים מטמאין
מנעל על האימון
ר' אליעזר מטהר וחכמים מטמאין
חיכוך חליות ונתן חול בין חוליא לחוליא
ר' אליעזר מטהר וחכמים מטמאין
והיה נקרא חנוור של אכנאי
שעליו רבו מחלוקות בישראל

Tosefta 2:2

עשרים וארבע דברים

מקולי בית שמאי
ומחומרי בית הלל

בית שמאי אומר
אין אדם מדיר את בנו בנזיר
בית הלל אומר
אדם מדיר את בנו בנזיר

Mishnah 4:1

אלו דברים
מקולי בית שמאי
ומחומרי בית הלל

Tosefta 2:2 cont.

ביצה שנולדה ביום טוב
אחרים אומר 'משום ר' אליעזר

תיאכל
היא דאמה

ביצה שנולדה ביום טוב

בית שמאי אומרים
תאכל

ובית הלל אומרים
לא תאכל

בית שמאי אומרים
שאר כזית וחומץ בכוכבת
ובית הלל אומרים
זאתה בכזית

Mishnah 4:6

חבית של זחים מגלגלים
בית שמאי אומרים
אינו צריך לנקב
ובית הלל אומרים
צריך לנקב
ומורים

שאם נקבה וסתמוה שמרים
שהיא טהורה

הסך שמן טהור ונסמא
ירד וטבל

בית שמאי אומרים
אף על פי שהוא מנסף טהור
ובית הלל אומרים
כדי סיכת אבר קטן

ואם היה שמן טמא מתחלתו
בית שמאי אומרים
כדי סיכת אבר קטן
ובית הלל אומרים
משקה טופח

ר' יהודה אומר משום בית הלל
טופח ומטפח

הסך שמן טהור ונסמא
ירד וטבל
בית שמאי אומר
אף על פי ששותה ויורד טהור
ובית הלל אומר
כדי סיכת אבר קטן טמא
פחות מיכן טהור

אמ' ר' אליעזר בר' צדוק
כשהייתי ל מד תורה אצל ר' יוחנן בן החור ניה
ראיתיו שאכל פתו חריבה שהיו שני בצרוח
באחי ואמרתי לאבא
אמ' לי הולך לו זיתים
הולכתי לו זתים
נשלן והסתכל בהן וראן שהן לחין
אמ' לי איני אוכל זתים
באחי ואמר לו לאבא
אמ' לי לך ואמור לו חבית מנוקבת הייתה
כדברי בית הלל
אלא שסתמוה שמרים
להו דיעך שהוא אוכל חוליו בטהורה
שאף על פי שהוא מתלמיד בית שמאי
לא היה נוהג אלא כדברי בית הלל

Tosefta 2:3

לעולם הלכה כדברי בית הלל
והרוצה להחמיר על עצמו
לנהוג כחומרי בית שמאי וכחומרי בית
על זה נאמ' "הכסיל בחשך הולך"
החופס קולי בית שמאי וקולי בית הלל
רשע אלא
או כדברי בית שמאי קוליהן וכחומריהן
או כדברי בית הלל קוליהן וכחומריהן

Tosefta 2:4

בית הלל אומ' אין אדם פוטר את אשתו בגס ישן

שלא יהא גיטה גדול מכנה
כתב לשום הפרכין לשום הארכינות
או שהיו שני מלכים עומדים וכתב לשום אחד מהם
כתב לשום אבי אביו כשר
לשום אבי משפחה פסול
ואם היה נקרא על שמו כשר

אמר ר' שמע' בן אל עזר
לא נחלקו
על המגרש את אשתו
ולנה עמו בפונדקי

שאינה צריכה הימנו בגס שני

על מה נחלקו
על שבעל המד ר' את אשתו מחשמיש המיטה
שכית שמאי אומ'
שתי שבתות כליות נקבה
ובית הלל אומ'
שבת אחת כליות זכר וכימי נידתה
יותר על כן יוציא ויתן כחובה

Mishnah 4:7

האשה מחקדשת בדינר ובשבוה דינר
כדברי בית שמאי
ובית הלל אומרים
בפרוטה ובשוה פרוטה
וכמה היא פרוטה
אחר משמונה באסר האיטלקי

בית שמאי אומרים
פוטר הוא את אשתו בגס ישן
ובית הלל
אומרים
איזהו בגס ישן
כל שנתיחד עמה אחר שכתבו לה

המגרש את אשתו
ולנה עמו בפונדקי
בית שמאי אומרים
אינה צריכה ממנו בגס שני
ובית הלל אומרים
צריך ממנו בגס שני אימתי
בזמן שנתגרשה מן הנשואין
אבל אם נתגרשה מן הארוסין
אינה צריכה ממנו בגס שני
מפני שאין לבו גס בה

Mishnah 4:10

המדיר את אשתו מחשמיש הלילה
בית הלל אומרים
שתי שבתות
ובית הלל אומרים
שבת אחת

המפלת לאור שמונים ואחד
בית שמאי פוטרין מן הקרבן
ובית הלל מח' יבין
סדין כציצית
בית שמאי פוטרין
ובית הלל מח' יבים

Tosefta 2:4 cont.

כלכלת שבת
ובית שמאי פוסרין
ובית הלל מחייבין
ר' יהודה אומר
הלל עצמו היה אוסר

הלוקט כלכלה שישלח לחברו
לא יאכל עד שיעשר
ר' יהודה אומר
הילל עצמו היה אוסר

המעביר חאנים ממקום למקום
ועבר עליהן שבת
למוצאי שבת לא יאכל עד שיעשר
ר' יהודה אומר
הילל עצמו היה אוסר

אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל
על מי שהיו לו שתי כתי עדים מעידות או
שהוא נזיר כקטנה שבהן

על מה נחלקו

על מי שהיו שני עדים מעידין אותו

שבית שמאי אומר
נחלקה עדותן ואין כאן נזירות
בית הלל אומר
יש בכלל חמש שתיים
שיהא נזיר שתיים

Tosefta 2:5

ר' יהודה אומר
חמשה דברים מקולי בית שמאי
ומחמרי בית הלל

דם הנבליה
בית שמאי מטמאין
ובית הלל מטהרין
א' ר' יוסי בר' יהודה
אף כשטמאו בית הלל
לא טמאו אלא בדם שיש בו רביעית
שאם יקדש יהא בו כזית

כלכלת שבת

בית שמאי פוסרין
ובית הלל מחייבים

Mishnah 4:11

מי שנדר נזירות מרבה
והשלים נזירותו
ואחר כך בא לארץ
בית שמאי אומרים נזיר שלשים יום
ובית הלל אומרים נזיר כחחלה

מי שהיו שתי כתי עדים מעידות אותו

אלו מעידים שנדר שתיים
ואלו מעידים שנדר חמש
בית שמאי אומרים
נחלקה העדות ואין כאן נזירות
ובית הלל אומרים
יש בכלל חמש שתיים
שיהא נזיר שתיים

Mishnah 5:1

ר' יהודה אומר
ששה דברים מקלי בית שמאי
ומחמרי בית הלל

דם נבלות
בית שמאי מטהרין
ובית הלל מטמאין

ומודים בביצת טרפה שהיא אסורה
מפני שגדלה באסור

ביצת הנבילה

איש כיוצא בה נמכרת בשוק מחרת
ואם לאו אסורה
כדברי בית שמאי
בית הלל אוסרין

מודים בביצת טריפה שהיא אסורה
מפני שגדלה באסור
אל מה נחלקו
על ביצת נבילה
שבית הלל אוסרין
ובית שמאי אומ'
אם יש כיוצא בהן נמכרת בשוק מחרת
ואם לאו אסורה

Tosefta 2:6

ר' אליעזר בן יעקוב אומ'
דבר אחד מקולי בית שמאי ומחמרי בית הלל
בית שמאי אומרים
שני מתנות מכשירות בחטאת
ומתנה אחת בכל הזבחים
וחכמ' אומ'
אחד חטאת ואחד שאר כל הזבחים
מתנה אחת מכשרת ומפגלת
Tosefta 2:7
ו שמעון אומ'
שלשה דברים
מקולי בית שמאי ומחמרי בית הלל

קוהלח אין מטמא את הידים
דברי בית שמאי
ובית הלל אומ'
מטמא את הידים

מי חטאת שעשו מצוחן
בית שמאי מטהרין
ובית הלל מטמאין

המקשה כמה חשפה ותהא זבה
ר' אליעזר אומ' מעת לעת והלכה כדבריו
ר' שמע' בן יהודה אומ' משום ר' שמעון
בית שמאי אומ' שלשה ימים
בית הלל אומ' מעת לעת

Tosefta 2:8

ר' אליעזר אומ'
שני דברים
מקולי בית שמאי ומחמרי בית הלל
דם היוולדת שלא ילדה
מטמא לח ואינו מטמא יבש
דברי בית שמאי
ובית הלל אומ'
מטמא לח ויבש

Mishnah 5:3

ר' ישמעאל אומר
שלשה דברים
מקלי בית שמאי ומחמרי בית הלל

קהלח אינו מטמא את הידים
כדברי בית שמאי
ובית הלל אומרים
מטמא את הידים

מי חטאת שעשו מצוחן
בית שמאי מטהרין
ובית הלל מטמאין

הקצח

בית שמאי מטהרין
ובית הלל מטמאין
וכן למעשרות

Mishnah 5:4

ר' אליעזר אומר
שני דברים
מקלי בית שמאי ומחמרי בית הלל
דם היוולדת שלא טבלה

בית שמאי אומרים
כרקה וכמימי רגליה
ובית הלל אומרים
מטמא לח ויבש
ומודים ביוולדת קצוב
שהוא מטמא לח ויבש

Mishnah 5:5

ארבעה אחים

שנים מהם נשואין שתי אחיות
מתו הנשאים לאחיות
הרי אלו חולצות ולא תסיבמות
ואם קדמו וכנסו יוציאו
ר אליעזר אומר משום בית שמאי
יקימו
ובית הלל אומרים
יוציאו

Tosefta 2:9

ארבע אחים

שנים מהן נשואין שתי אחיות
ומתו הנשואין את האחיות
הרי אלו חולצות ולא תסיבמות
ואם קדמו וכנסו תיציאו
ר' אליעזר אומר בית שמאי אומ'
יקימו
ובית הלל אומ'
יוציאו
ר' שמע' אומ' יקיימו
אבא שאוך אומ'
קול היה להן לבית הלל בדבר הזה
התולש²³ מבכור חס והניחו בחלין
אף על פי שנולד בו מום לאר' מכן ישחטו
הרי זה יקבר
בכור בעל מום שתלש הימנו ואחר כך מת
ר' עקיבא בן מהללאל מתיר
וחכם אוסרין
אמר רבי יהודה
מודה עקיבא בזה שאסור
על מה נחלקו
על שנשטא ותלש הימנו ואחר כך שחטו
שעקיבא בן מהללאל מתיר
וחכם אוסרים
אמ' ר' יוסי
מודה ר' חלפתא בזה שמותר
אבל ביחוד אמרו חכם'
ייניחוה בחלין שמא ישחקוה שאם מת יהא אסור
ואם שחטו יהא מותר
על מה נחלקו
על שנישטא ותלש הימנו ואחר כך מת
שעקיבא בן מהללאל מתיר
וחכם אוסרים

Tosefta 2:10

כזית הבשר הפורש מאבר מן החי
רבי אליעזר מטמא
אמר רבי השיבו את רבי אליעזר שלוש חסות

השיבו את רבי אליעזר שלש חסות

לא אם אמרת במח שיש בו רובע רקב
תאמר בשבר מן החי שאין בו רובע רקב

דבר אחר מי תלוי במי
אבר תלוי בבשר או בשר תלוי באבר
הבשר תלוי באבר
איפשר שהבשר מטמא במגע ובמשא ואהל
ואבר יהי טהור

אמר רבי שמעון
חמה אני אם סימא רבי אליעזר
לא סימא אלא בזמן שיש באבר בשר כראוי
כדי שיהא זה וזה מטמאין במגע ובמשא וכו'

עצם כשעורה הפורש מאבר מן החי
רבי נחוניא מטמא
והשיבו את רבי נחוניא שלש חסות

Mishnah 6:3

כזית בשר הפורש מאבר מן החי
רבי אליעזר מטמא

ורבי יהושע ורבי נחוניא מטהרים.

עצם כשעורה הפורש מאבר מן החי
רבי נחוניא מטמא
ורבי אליעזר ורבי יהושע מטהרים.

אמרו לו לרבי אליעזר
מה ראית לטמא כזית בשר
הפורש מעבר מן החי
אמר להם
מצינו אבר מן החי כמה שלם
מה המח כזית בשר הפורש ממנו טמא
אף אבר מן החי
כזית בשר הפורש ממנו והיה טמא
אמרו לו
לא אם טמאת כזית בשר הפורש מן המח
טמאת המח חמורה מטמאת אבר מן המח
שכן טמאת עצם כשעורה הפורש ממנו
טמאת כזית בשר הפורש מאבר מן החי
שכן טהרת עצם כשעורה הפורש הימנו

אמרו לו לרבי נחוניא
מה ראית לטמא עצם כשעורה הפורש
מאבר מן החי
אמר להם מצינו אבר מן החי כמה שלם
מה מח עצם כשעורה הפורש ממנו טמא
אף אבר מן החי
עצם כשעורה שפורש ממנו טמא יהיה טמא

Tosefta 2:10 cont.

Mishnah 6:3 cont.

אמרו לו
לא אם טמאת עצם כשעורה הפורש מן המת
שכן טמאת כזית בשר הפורש ממנו
טמאת עצם כשעורה הפורש מן החי
שכן טהרת כזית בשר הפורש ממנו

לא אם אמרת במה שיש בו רובע רקב
תאמר באבר מן החי שיש בו
רובע רקב

דבר אחר מי חלוי במי
עצם חלוי באבר או אבר חלוי בעצם
חוי אומר עצם חלוי באבר
אפשר שהעצם מטמא במגע ובמשא
ואבר יהא טהור

אמר רבי שמעון
חימה אני אם סימא רבי נחוניא
לא סימא אלא בזמן שיש באבר כשעורה נעז
כדי שיהא זה וזה מטמאין
במגע ובמשא

השיב רבי יהושע על דברי שניהן
ומה אם החי שיש בו 42
248 עצם ובשר הפורש ממנו טהור
אבר מן החי שאין בו
אינה דין שיהא טהור

השיב רבי על דברי רבי יהושע
לא אם אמרת הפורש מן החי
שכן פורשין מדבר טהור
תאמר באבר מן החי
שכן פורש מדבר טמא

אמרו לו לרבי אליעזר
מה ראית לחלוק מדותין
או טמא בשניהם או טהר בשניהם

אמר להם
מרב טמאת הבשר מטמאת העצמות
שהבשר נוהג בנכלות ובשרצים
מה שאין בעצמות

דבר אחר
אבר שיש עליו בשר כראוי
מטמא במגע ובמשא ובאיהל
חסר הבשר טמא חסר העצם טהור

אמרו לו לרבי נחוניא
מה ראית לחלוק מדותין
או טמא בשניהם או טהר בשניהם

אמר להם
מרכה טמאת העצמות מטמאת הבשר
שהבשר שפורש ממנו והוא ככריתו טמא

דבר אחר
כזית בשר מטמא במגע ובמשא ובאהל
ורוב עצמות מטמאים במזע ובמשא ובאהל
חסר הבשר טהור חסר רוב עצמות
אף על פי שטהור מן טמא באהל
מטמא במגע ובמשא

דבר אחר
כל בשר המת שהוא פחות מכזית טהור
רוב בנינו ורוב מנינו של המת
אף על פי שאין בהם רובע טמאין

אמרו לו לרבי יהושע
מה ראית לטהר שניהם
אמר להם
אם אמרת כמה שיש בו רוב ורובע רקב
תיאמר בחי שאין בו רוב ורובע ורקב

Tosefta 3:1

העיד ר' צדוק
על ציר חגבים טמאין
שהוא טהור
ומותר לאוכלי תרומה

Mishnah 7:6

העיד ר' צדוק
על ציר חגבים טמאים
שהוא טהור

שמשנה ראשונה
חגבים טמאים שנכבשו עם חגבים
טהורים
לא פסלו צירן

Mishnah 7:7

הם העידו
על אריכות של נחתומים

העיד ר' יהושע ור' פפייס

על דף של נחתומין
שחיברו במריש או בקורה ושקבעו במסמר
שהוא טמא
ור' אליעזר מטהר
ואם לא קבעו כל צרכו
הכל מודים שהוא טמא

שהן טמאות
שר' אליעזר מטהר

הם העידו על תנור שחתכו חליות
ונתן חוליא לחוליא שהוא סמא
שרבי אליעזר מטהר

410
12

הם העידו שמעברין את השנה לכל אדר
שהיו אומרים עד הפורים

הם העידו שמעברין את השנה כל אדר
שבראשונה היו אומ' עד הפורים
עד שבא ר' יהושע ור' פפיס
והעידו שכל אדר כשר לעיבור

הם העידו שמעברין את השנה על חנאי
ומעשה ברכן גמליאל
שהלך לסול רשות מהגמון בסוריא
ושהה לבוא
ועברו את השנה על חנאי
לסירצה רבן גמליאל
וכשבא אמר רוצה אני
ונמצאת השנה מעברת

Mishnah 7:8

העיד מנחם בן סגנאי
על מוסף היורה של שולקי זתיס
שהוא סמא
ועל צבעים שהוא סהור
שהיו אומרים ח' לוף דברים

העיד מנחם בן סונגאי שהוצבע
על מוסף יורה של שולקי זתיס
שהוא סמא
ועל צבעים שהוא סהור
שבראשונה היו אומ' חילוף דברים
וכשהוסיבוהו בישיבה היו חמיהין עליו הכל
אם להן
כך וכך אם איני ראש לכל הבאים אחריי

Tosefta 3:2

Mishnah 8:1

העיד ר' יהושע בן בחירא
על דם נבלות שהוא סהור
העיד ר' שמעון בן בחירא

העיד ר' יהושע בן פתירה
על דם נבלות שהוא סהור

אם שמעון בן פתירה
נוחרין היו עדות באיסטרסית של מלך
והיו עולי רגלים מפקיעין בדם עד רכוכותיהם
ולא חשו להם משום טומאה

על אפר חטאת שנוע סמא במקצתו
שסמא את כלו

הוסיף ר' עקיבא
הסילת והקסורה
והלבונה והגחלים
שנוע סבול יום במקצתו
שפסל את כלם

Mishnah 8:2

העיד ר' יהודה בן בבא
ור' יהודה הכהן

העיד ר' יהודה בן בבא
ור' יהודה הכהן
על בח כהן

שנישאת לכהן

שכיון שנכנסה לחופה
אף על פי שלא נבעלה

על קטנה בת ישראל
שנשאת לכהן
שהיא אוכלת חרומה
כיון שנכנסה לחופה
אף על פי שלא נבעלה

ש' אליעזר אור' חיבעל
וכן היה ר' אליעזר אור'
לא ישא כהן אשה עד שתגדיל
בית דין שלאחריהם אמרו
נאמנה עיסה לסמא ולטהר
לאסר ולהתיר לרחק ולקרב
אבל באלמנה עיסה לא נגעו

Tosefta 3:3

אם ר' שמעון בן עזאי

מעשה שנמצאו עצמות בירושלים בדיר העצים
ובקשו חכם לסמא את ירושלם
אל להן ר' יהושע
בושה היא לנו וכלימה שנסמא את ביתינו
איה מיחמי מכול איה הרוגי נבוכדנצר
איה הרוגים שנהרגו במלחמה ועד עכשיו
אבל אמרו
ודאי סמא ספק סהור

אם ר' יהושע
שמעתי ששוחטין
ואף על פי שאין פחחים
ואוכלין קדשי קדשים
אף על פי שאין קלעים
קדשים קלים ומעשר שני
אף על פי שאין חומה
שהקדושה ראשונה קידושה לשעחה
וקידושה לעחיד לב א

Mishnah 8:5

העיד ר' עקיבא
משום נחמיה איש בית דלי
שמשאים את האשה
על פי עד אחד

העיד רבי יהושע
על עצמות שנמצאו בדיר העצים

אמרו חכמים

מלקט עצי עצם והכל סהור

Mishnah 8:6

אמר ר' אליעזר
שמעתי כשהיו בונים בהיכל
עושים קלעים להיכל וקלעים לעזרות
אלא שבהיכל בונים מבחוץ
ובעזרה בונים מבפנים

אמר ר' יהושע
שמעתי שמקריבין
אף על פי שאין בית
ואוכלים קדשי קדשים
אף על פי שאין קלעים
קדשים קלים ומעשר שני
אף על פי שאין חומה
שקדושה ראשונה קדושה לשעחה
וקידושה לעחיד לבוא

Mishnah 8:7

אמר ר' יהושע
מקבל אני מרבן יוחנן בן זכאי
שמע מרבו ורבו מרבו הלכה למשה מסיני
שאיין אליהו בא לסמא ולטהר
לרחק ולקרב
אלא לרחק המקורבין בזרוע
ולקרב המרחקים בזרוע

Tosefta 3:4

משפחת בית הצריפה
 היתה בעבר הירדן
 וריחקה בן ציון בזרוע
 אחרת היתה שם
 וקירבה בן ציון בזרוע
 ולא רצו חכמים לגלות עליהם
 אבל מוסרין אותן לבניהן ולחלמדיהם
 פעם אחת בשבוע
 כגון אלו אליהו בא
 לסמא ולטהר לרחק ולרחק
 ר' מאיר אומר
 לקרב אבל לא לרחק
 ור' יהודה אומר
 חילוף דברים

משפחת בית צריפה
 היתה בעבר הירדן
 וריחקה בן ציון בזרוע
 ועוד אחרת היתה שם
 וקרבה בן ציון בזרוע

כגון אלו אליהו בא
 לסמא ולטהר לרחק ולקרב
 רבי יהודה אומר
 לקרב אבל לא לרחק

רבי שמעון אומר
 להשוות המחלקת
 וחכמים אומרים
 לא לרחק ולא לקרב
 אלא לעשות שלום בעולם
 שנאמר "הנני שולח לכם
 את אליהו הנביא" (מלכים
 "להשיב לב אבות על בנים
 ולב בנים על אבתם")

חנניה בן עדיי אומר
 הרי הוא אומר "ויצא בן אשה ישראלית
 והוא בן איש מצרי בחור בן ישראל
 ויגזו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי"
 הרי דברים קל וחמר
 מה משה שהוא רבו של אליהו
 לא רצה לגלות את הממזירין עד שנחגלו מעצמן
 אליהו תלמידו של משה על אחת כמה וכמה
 שלא יגלה עד שיתגלו מעצמן

מי שיש לו תלמידים קוראין אותו רבי
 נשחכחו תלמידיו קוראין אותו רבן
 נשחכחו אלו ואלו קוראין אותו בשם

BIBLIOGRAPHY

- Abramski, Menachem Ezra. "The Tosefta in Print," Kiryath Sefer 29 (August 1953): 149-161.
- Albeck, Chanoch. Mavo LaMishnah. Jerusalem:Mossad Bialik, 1967.
- Albeck, Chanoch. Mishnah, Seder Nezikin. Jerusalem:Mossad Bialik, 1958.
- Albeck, Chanoch. Studies in the Baraita and Tosefta and Their Relationship to the Talmud. Jerusalem:Mosad HaRav Kook, 1969 (Hebrew)
- Alon, Gedalyahu. Jews, Judaism and the Classical World. Jerusalem: The Magnes Press, 1977:136-231
- Alon, Gedalyahu. The Jews in Their Land in the Talmudic Age Volume I. Jerusalem:The Magnes Press, 1980.
- Cohen, Boaz. Mishnah and Tosefta: A Comparative Study: Part I Shabbat. New York: Jewish Theological Seminary of America, 1935.
- DeVries, Benjamin. "Joseph Tzevi Halevi Duenner," in Guardians of Our Heritage, edited by Leo Jung. New York: Bloch Publishing Company, 1958.
- DeVries, Benjamin. "The Mishnah and Tosefta of Tractate Me'ila." Tarbitz 29 (April 1960):229-249. (Hebrew)
- DeVries, Benjamin. "The Mishnah and Tosefta of Baba Metzia." Tarbitz 20 (1949): 79-83. (Hebrew)
- DeVries, Benjamin. "The Mishnah and Tosefta of Makkot." Tarbitz 26 (April 1957):255-261. (Hebrew)
- DeVries, Benjamin. "The Problem of the Relationships of the Two Talmuds to the Tosefta." Tarbitz 28 (January 1959):150-170. (Hebrew)
- Douglas, Mary. Purity and Danger. An Analysis of Concepts of Pollution and Taboo. London:Routledge and Kegan Paul Limited, 1960.
- Encyclopedia Judaica.1972 ed., S.V. "Eduyot".
- Encyclopedia Judaica.1972 ed., S.V. "Tosefta".
- Epstein, Jacob Nachum. Introduction to Tannaitic Literature:Mishnah, Tosefta And Halakhic Midrashim. Israel:Turim Press, 1957. (Hebrew)
- Epstein, Jacob Nachum. Mavo Le Nusach Hamishnah. Jerusalem:Hamachabeir, 1948.
- Frankel, Zacharias. Darkhe ha-Mishnah. Tel-Aviv:Sinai Press, 1958. (Hebrew)
- Goldberg, Abraham. "All Base Themselves Upon the Teachings of Rabbi Aqiva." Tarbitz 38 (March 1969): 231-254. (Hebrew)

- Goldberg, Abraham. "Review of Leibermann's Tosefta" Kiryath Sefer 41 (June 1966):344-355. (Hebrew)
- Guttmann, Alexander. "The End of the Houses" Abraham Weiss Jubilee Volume. New York: Abraham Weiss Jubilee Committee, 1964:89-105
- Guttmann, Alexander. "Hillelites and Shammaites:A Clarification." Hebrew Union College Annual 28 (1955):115-126.
- Guttmann, Alexander. "The Problem of the Anonymous Mishnah:A Study in the History of Hlakhah." Hebrew Union College Annual 16 (1942): 137-155.
- Guttmann, Alexander. Rabbinic Judaism in the Making. Detroit:Wayne State University Press, 1970.
- Guttmann, Alexander. "The Significance of Miracles for Talmudic Judaism." Hebrew Union College Annual 20 (1947):363-406.
- Guttmann, Alexander. "Tractate Avot-Its Place in Rabbinic Literature." Jewish Quarterly Review 41 (1950-51):181-193.
- Haas, Peter. "Tosefta Eduyot: An Annotated Translation and Historical Introduction." Rabbinic Thesis, Hebrew Union College, 1974.
- Heinemann, Joseph. "Birkath Ha-Zimzum and Havurah Meals," Journal of Jewish Studies 13 (1962):23-29
- Heyman, Aaron Mordechai. Toldoth Tannaim and Ve'Amoraim. London:The Express, 1910.
- Higger, Michael. "A Yerushalmi View of the Authorship of the Tosefta." American Academy of Jewish Research Proceedings 11 (1941):43-47.
- Hoffman, David. The First Mishnah and the Controversies of the Tannaim. New York:Maurosho Publications, 1977.
- Jewish Encyclopedia, 1906.ed s.v. "Eduyot":5,48-49.
- Jewish Encyclopedia, 1906.ed s.v. "Tosefta":12,207-209.
- Lieberman, Saul. "The Publication of the Mishnah" in Hellenism in Jewish Palestine. Texts and Studies of the Jewish Theological Seminary 18. New York:Jewish Theological Seminary of America, 1962:83-99.
- Malter, Henry. "A Talmudic Problem and Proposed Solutions." Jewish Quarterly Review 2 (1911-1912):75-95.
- Melamed, Ezra Zion. Ha-Yahas she-ben Midreshe Halakhah Le-Mishnah Vd-Le-Tosefta. Israel:Da-at Press, 1967.
- Melamed, Ezra Zion. "The Use of Halachic Midrashim in the Mishnah and Tosefta." Fourth World Congress of Jewish Studies Papers I. Jerusalem World Union of Jewish Studies, 1967:163-166.
- Neusner, Jacob. The Development of a Legend. Studies on the Traditions Concerning Yohanan ben Zakkai. Leiden:E.J. Brill, 1970.

- Neusner, Jacob. Early Rabbinic Judaism-Historical Studies in Religion, Literature, and Art. Leiden:E.J. Brill, 1975.
- Neusner, Jacob. A History of the Mishnaic Laws of Purities. Part Three. Kelim. Leiden:E.J. Brill, 1973.
- Neusner, Jacob. The Idea of Purity in Ancient Judaism. Leiden:E.J. Brill, 1973.
- Neusner, Jacob. Introduction to Tosefta Toharot. N.Y.:Ktav, 1977.
- Neusner, Jacob. Method and Meaning in Ancient Judaism. Missoula, Montana: Scholars Press, 1979.
- Neusner, Jacob. The Modern Study of the Mishnah. Leiden: E.J. Brill, 1973.
- Neusner, Jacob. The Rabbinic Traditions About the Pharisees Before 70 Part II The Houses. Leiden:E.J. Brill, 1971.
- Shmidah, Samuel. "The Mishnah and Tosefta of the First Section of Eduyot." Memorial Volume for Benjamin DeVries. Jerusalem:Tel Aviv University, 1968.
- Strack, Herman L. Introduction to the Talmud and Midrash. Philadelphia, Jewish Publications Society, 1945.
- Urbach, E.E. "The Talmudic Sage-Character and Authority" in Ben-Sasson, H.H. and Ettinger, S. Jewish Society Through the Ages. New York: Schocken Books, 1971:116-147.
- Wacholder, Ben Zion. "The Date of the Mekilta de Rabbi Ishmael." Hebrew Union College Annual 39 (1968):117-144.
- Wacholder, Ben Zion. "Messianism and Mishnah. Time and Place in Early Halakah." The Louis Caplan Lecture on Jewish Law, 1979.
- Weiss, Isaac, Hirsch. Dor Dor Ve Dorshav Part II. Jerusalem:Ziv (Hebrew)
- Zeitlin, Solomon. "The Am Haarez" Jewish Quarterly Review 23 (1932-33): 45-61.
- Zuckermann, Moses Samuel. The Tosefta according to the Erfurt and Vienna Manuscripts. Jerusalem:Gilead, 1963.

LIBRARY
HEBREW UNION COLLEGE
JEWISH DIVISION

LIBRARY
HEBREW UNION COLLEGE
JEWISH DIVISION